

Politechnika Warszawska

W Y D Z I A Ł E L E K T R Y C Z N Y

Instytut Elektrotechniki Teoretycznej
i Systemów Informacyjno-Pomiarowych
Zakład Elektrotechniki Teoretycznej
i Informatyki Stosowanej

Praca dyplomowa inżynierska

na kierunku Informatyka
w specjalności Inżynieria oprogramowania

Implementacja środowiska Kubernetes na maszynach
bezdyskowych

Krzysztof Nazarewski

nr albumu 240579

promotor
mgr inż. Andrzej Toboła

WARSZAWA 2018

Implementacja środowiska Kubernetes na maszynach bezdyskowych

Streszczenie

Celem tej pracy inżynierskiej jest przybliżenie czytelnikowi zagadnień związanych z systemem Kubernetes oraz jego uruchamianiem na maszynach bezdyskowych.

Zacznę od wyjaśnienia pojęcia kontenerów, problemu orkiestracji nimi i krótkiego teoretycznego przeglądu dostępnych rozwiązań. Opiszę czym jest Kubernetes, jaką ma architekturę oraz przedstawię podstawowe pojęcia pozwalające na zrozumienie i korzystanie z niego. Opis Kubernetes zakończę przedstawieniem sposobów jego uruchomienia na maszynach bezdyskowych.

Następnie przeprowadzę krótki teoretyczno-praktyczny przegląd systemów operacyjnych i sposobów uruchamiania Kubernetes na nich.

Po ich wybraniu przeprowadzę testy na sieci uczelnianej, a na koniec doprowadzę ją do stanu docelowego pozwalającego na przeprowadzenie laboratoriów Kubernetes.

Słowa kluczowe: Kubernetes, konteneryzacja, orkiestracja, maszyny bezdyskowe

Implementing Kubernetes on diskless machines

Abstract

Primary goal of this document is to present basic concepts related to Kubernetes and running it on diskless systems.

I will start with explaining what are containers, problem of their orchestration and I will theoretically inspect available solutions.

I will describe what is Kubernetes, provide overview of its architecture and basic concepts allowing to understand and use it. I will end the description with overview of its provisioning tools working on diskless systems.

Then I will research and conduct brief practical tests of available operating systems and provisioning tools.

After selecting solutions I will conduct practical tests on university network and finally configure Kubernetes to run the network.

Keywords: Kubernetes, containerization, orchestration, diskless systems

WARSZAWA, 1 lutego 2018

POLITECHNIKA WARSZAWSKA
WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

OŚWIADCZENIE

Świadom odpowiedzialności prawnej oświadczam, że niniejsza praca dyplomowa inżynierska pt. Implementacja środowiska Kubernetes na maszynach bezdyskowych:

- została napisana przeze mnie samodzielnie,
- nie narusza niczyich praw autorskich,
- nie zawiera treści uzyskanych w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami.

Oświadczam, że przedłożona do obrony praca dyplomowa nie była wcześniej podstawą postępowania związanego z uzyskaniem dyplomu lub tytułu zawodowego w uczelni wyższej. Jestem świadom, że praca zawiera również rezultaty stanowiące własności intelektualne Politechniki Warszawskiej, które nie mogą być udostępniane innym osobom i instytucjom bez zgody Władz Wydziału Elektrycznego.

Oświadczam ponadto, że niniejsza wersja pracy jest identyczna z załączoną wersją elektroniczną.

Krzysztof Nazarewski.....

Spis treści

1	Wstęp	1
1.1	Konteneryzacja	3
1.2	Cel pracy inżynierskiej	4
2	Przegląd pojęć i systemów związanych z konteneryzacją	5
2.1	Konteneryzacja	5
2.1.1	Open Container Initiative	5
2.1.2	Docker	6
2.2	Kubernetes	6
2.3	Alternatywne rozwiązania zarządzania kontenerami	6
2.3.1	Fleet	6
2.3.2	Docker Swarm	7
2.3.3	Nomad	7
2.3.4	Mesos	7
3	Kubernetes	8
3.1	Administracja, a korzystanie z klastra	8
3.2	Konfiguracja klastra	8
3.3	Infrastruktura Kubernetes	9
3.3.1	Węzeł zarządzający	10
3.3.2	Węzeł roboczy	10
3.3.3	Wtyczka sieciowa	11
3.3.4	Komunikacja sieciowa	11
3.3.5	Zarządzanie dostępami	12
3.4	Architektura	13
3.4.1	Obiekty Kubernetes API	13
3.4.2	Podstawowe rodzaje obiektów aplikacyjnych	14
3.5	Kubernetes Dashboard	17
3.6	Kubernetes Incubator	17
3.7	Administracja klastrem z linii komend	18
3.7.1	kubeadm	18

3.7.2	Kubescape	18
3.7.3	OpenShift Ansible	18
3.7.4	Canonical distribution of Kubernetes	18
3.7.5	Bootkube i Typhoon	19
3.7.6	Eksperymentalne i deprecowane rozwiązania	19
3.8	Administracja klastrem za pomocą graficznych narzędzi	20
3.8.1	Rancher	20
3.8.2	OpenShift by Red Hat	20
3.8.3	DC/OS	20
4	Systemy bezdyskowe	21
4.1	Proces uruchamiania maszyny bezdyskowej	21
5	Przegląd systemów operacyjnych	23
5.1	Konfigurator cloud-init	23
5.1.1	Dostępne implementacje	24
5.2	CoreOS	25
5.2.1	Konfiguracja	25
5.3	RancherOS	25
5.3.1	Konfiguracja	26
5.4	Project Atomic	26
5.5	Alpine Linux	27
5.6	ClearLinux	27
5.7	Wnioski	28
6	Praktyczne rozeznanie w narzędziach administracji klastrem	
	Kubernetes	29
6.1	kubescape-cli	29
6.1.1	Napotkane problemy	30
6.1.2	Wnioski	30
6.2	Rancher 2.0	31
6.2.1	Testowanie tech preview 1 (v2.0.0-alpha10)	31
6.2.2	Wnioski	32
6.3	OpenShift Origin	33
6.3.1	Korzystanie ze sterownika systemd zamiast domyślnego cgroupfs	33
6.3.2	Próba uruchomienia serwera na Arch Linux	34
6.3.3	Próba uruchomienia serwera na Fedora Atomic Host w VirtualBox'ie	35
6.3.4	Wnioski	37
6.4	kubescape	37

6.4.1	Kubernetes Dashboard	37
6.4.2	Napotkane błędy	38
6.5	Wnioski	38
7	Uruchamianie Kubernetes w laboratorium 225	39
7.1	Przygotowanie węzłów CoreOS	39
7.2	Przeszkody związane z uruchamianiem skryptów na uczelnianym Ubuntu	40
7.2.1	Brak virtualenv'a	40
7.2.2	Klonowanie repozytorium bez logowania	40
7.2.3	Atrybut wykonywalności skryptów	40
7.2.4	Konfiguracja dostępu do maszyn bez hasła	40
7.2.5	Problemy z siecią	40
7.2.6	Limit 3 serwerów DNS	41
7.3	Pierwszy dzień - uruchamianie skryptów z maszyny s6	41
7.4	Kolejne próby uruchamiania klastra z maszyny s2	42
7.4.1	Generowanie inventory z HashiCorp Vault'em	42
7.4.2	Niepoprawne znajdowanie adresów IP w ansible	42
7.4.3	Dostęp do Kubernetes Dashboardu	43
7.4.4	Instalacja dodatkowych aplikacji z użyciem Kubespray	45
8	Docelowa konfiguracja w sieci uczelnianej	46
8.1	Procedura uruchomienia klastra	46
8.2	Sprawdzanie czy klastr działa	49
8.2.1	Korzystanie z klastra jako student	49
9	Rezultaty i wnioski	53
10	Wykaz skryptów	54
10.1	ipxe-boot	54
10.2	kubernetes-cluster	54
10.2.1	bin/pull	55
10.2.2	bin/vars	55
10.2.3	bin/ensure-virtualenv	56
10.2.4	bin/ensure-configuration	57
10.2.5	bin/render-coreos	59
10.2.6	bin/setup-cluster	60
10.2.7	bin/setup-cluster-full	60
10.2.8	bin/setup-cluster-upgrade	61
10.2.9	bin/kubect1	61
10.2.10	bin/students	62

10.2.11	bin/student-tokens	64
10.2.12	zetis/.ssh/kubernetes.conf	64
10.2.13	zetis/WWW/boot/coreos.ipxe	65
10.2.14	zetis/WWW/boot/coreos.yml	66
10.2.15	zetis/WWW/boot/coreos.ign	66

Rozdział 1

Wstęp

W ostatnich latach zyskują na popularności tematy związane z izolacją aplikacji, konteneryzacją i zarządzaniem rozproszonymi systemami komputerowymi.

Sam problem izolacji systemów komputerowych jest znany już od dawna i dorobił się wielu podejść do jego rozwiązania:

- rozwijane od późnych lat 1960 wirtualne maszyny dzielące się na dwa rodzaje:
 - systemowe lub inaczej emulatory maszyn. W uproszczeniu polegają na uruchamianiu kompletnego systemu operacyjnego, który nie zdaje sobie sprawy ze współdzielenia zasobów “myśląc”, że posiada całą fizyczną maszynę na własność. Umożliwia uruchomienie całkiem innego systemu operacyjnego jako gościa.
 - działające na poziomie procesu. Oferują przede wszystkim izolację zależności i niezależność od systemu operacyjnego, możemy tu wyróżnić między innymi:
 - * interpretery (np. CPython lub Lua),
 - * kompilatory JIT (np. Jython, PyPy, LuaJIT, .NET),
 - * maszyny wirtualne języków programowania (np. Java lub V8),
- wprowadzony w roku 1979 **chroot** polegający na uruchomieniu procesu ze zmienionym drzewem systemu plików, z którego nie może się wydostać,
- parawirtualizacja, która jest podobna do systemowych wirtualnych maszyn, a tą różnicą, że przekierowuje zapytania systemowe do systemu gospodarza. Ten typ wirtualizacji nie pozwala na uruchomienie całkiem innego systemu operacyjnego i wymaga kompatybilności systemu-

gościa. Przykładem jej implementacji są `jail` z FreeBSD lub `lxc` (Linux Containers).

1.1 Konteneryzacja

Pełna wirtualizacja systemów operacyjnych świetnie sprawdza się przy współdzieleniu zasobów sprzętowych z niezaufanymi użytkownikami. Na przykład w centrach danych lub usługach chmurowych.

Natomiast rozwój realnych aplikacji i usług internetowych dąży do izolacji jak najmniejszych ich części na poziomie pojedynczego procesu. Niektórzy idą dalej i dalej rozbijają procesy na jeszcze mniejsze jednostki (tzw. mikro-serwisy) ograniczając ich funkcjonalność do minimum.

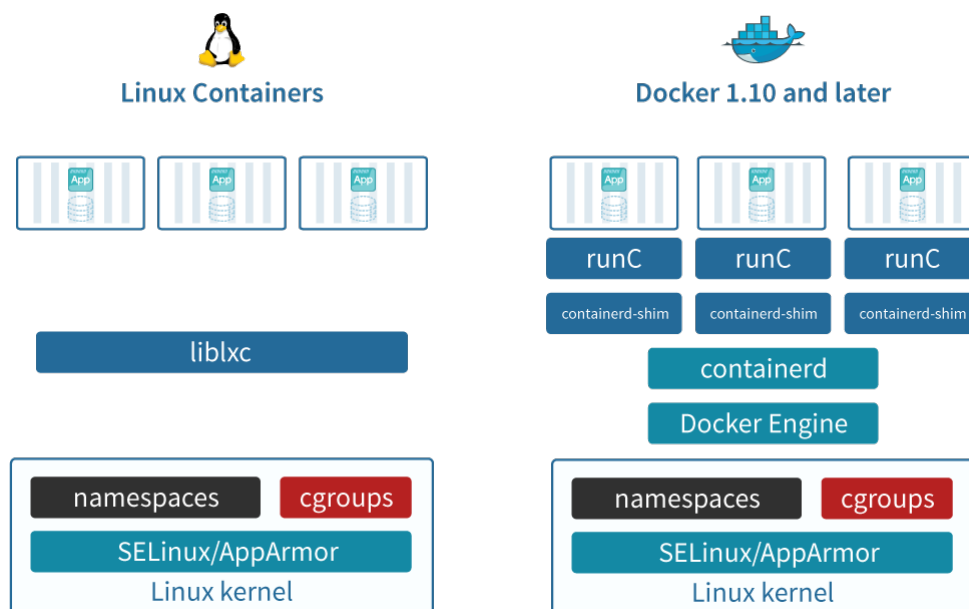
Zastosowanie w tym przypadku pełnej wirtualizacji skutkowałoby nieproporcjonalnie dużym narzutem zasobów sprzętowych, a przez to finansowych, w stosunku do uruchamianej aplikacji. Standardowe narzędzia parawirtualizacji zmniejszają ten narzut, ale nadal jest znaczny i wymaga dalszej optymalizacji.

W ten sposób zrodziła się idea konteneryzacji. Polega ona na:

- uruchamianiu pojedynczych procesów,
- we w pełni skonfigurowanym środowisku niezależnym od innych procesów współdzielących system operacyjny,
- dążeniu do minimalizacji kosztów uruchamiania kolejnych procesów,

Warto tu zaznaczyć, że konteneryzacja nie jest jednym narzędziem lub gotowym rozwiązaniem. Jest natomiast dobrze określonym zbiorem problemów i recept na ich rozwiązanie.

Konteneryzację realizuje się łącząc wiele istniejących lub nowych narzędzi optymalizowanych w konkretnym celu. Sytuację dobrze ilustruje poniższe porównanie LXC z Dockerem:

Jak widać na powyższej ilustracji zarówno LXC jak i Docker bazują na kernelu Linuksa, w tym: SELinux lub Apparmor, namespaces i cgroups. Różnią się natomiast implementacją samych kontenerów, LXC korzysta jedynie z liblxc, a Docker postanowił zaimplementować wielopoziomowy system: Docker Engine, containerd i runc.

1.2 Cel pracy inżynierskiej

Celem tej pracy inżynierskiej jest przedstawienie podstawowych pojęć związanych z aktualnie najpopularniejszym rozwiązaniem zarządzania kontenerami o nazwie **Kubernetes**. Kolejnym krokiem będzie przegląd dostępnych rozwiązań oraz wdrożenie tego systemu w sieci uczelnianej na potrzeby prowadzenia laboratoriów ze studentami.

Wdrożenie w sieci uczelnianej wiąże się z koniecznością uruchomienia systemu z sieci na maszynach bezdyskowych.

Celem dodatkowym jest przeprowadzenie testów wydajnościowych klastra Kubernetes.

Rozdział 2

Przegląd pojęć i systemów związanych z konteneryzacją

2.1 Konteneryzacja

Konteneryzacja jest sposobem izolacji aplikacji i jej zależności. Jest kolejnym krokiem po wirtualnych maszynach w dążeniu do minimalizacji kosztów ogólnych izolacji aplikacji.

W związku z działaniem na poziomie procesu w systemie operacyjnym konteneryzacja umożliwia izolację aplikacji stosunkowo niewielkim kosztem w porównaniu do wirtualizacji systemów operacyjnych (libvirt, VirtualBox itp.).

Wiodącym, ale nie jedynym, rozwiązaniem konteneryzacji jest Docker.

2.1.1 Open Container Initiative

Open Container Initiative¹ jest inicjatywą tworzenia i utrzymywania publicznych standardów związanych z formatem i uruchamianiem kontenerów.

Większość projektów związanych z konteneryzacją dąży do kompatybilności ze standardami OCI, m. in.: - Docker² - Kubernetes CRI-O³ - Docker on FreeBSD⁴ - Running CloudABI applications on a FreeBSD based Kubernetes cluster, by Ed Schouten (EuroBSDcon '17)⁵

¹<https://www.opencontainers.org/about>

²<https://blog.docker.com/2017/07/demystifying-open-container-initiative-oci-specifications>

³<https://github.com/kubernetes-incubator/cri-o>

⁴<https://wiki.freebsd.org/Docker>

⁵<https://www.youtube.com/watch?v=akLa9L500NY>

2.1.2 Docker

Docker jest najstarszym i w związku z tym aktualnie najpopularniejszym rozwiązaniem problemu konteneryzacji.

Dobrym przeglądem alternatyw Dockera jest porównanie `rkt` z innymi rozwiązaniami⁶.

Domyślnie obrazy są pobierane przez internet z Docker Huba⁷, co jest ograniczone przepustowością łącza. Wolnemu łączu możemy zaradzić kieszonując zapytania HTTP lub uruchamiając rejestr obrazów⁸ w sieci lokalnej. Lokalny rejestr może być ograniczony do obrazów ręcznie w nim umieszczonych lub udostępniać i kieszonować obrazy z zewnętrznego rejestru (np. Docker Hub). Pierwsze rozwiązanie w połączeniu z zablokowaniem dostępu do zewnętrznych rejestrów daje prawie pełną kontrolę nad obrazami uruchamianymi wewnątrz sieci.

2.2 Kubernetes

Kubernetes⁹ (w skrócie k8s) jest obecnie najpopularniejszym narzędziem orkiestracji kontenerami, a przez to tematem przewodnim tego dokumentu.

Został stworzony przez Google na bazie ich wewnętrznego systemu Borg.

W porównaniu do innych narzędzi Kubernetes oferuje najlepszy kompromis między oferowanymi możliwościami, a kosztem zarządzania.

2.3 Alternatywne rozwiązania zarządzania kontenerami

- Choosing the Right Containerization and Cluster Management Tool¹⁰

2.3.1 Fleet

Fleet¹¹ jest nakładką na `systemd`¹² realizująca rozproszony system inicjalizacji systemów w systemie operacyjnym CoreOS

⁶<https://coreos.com/rkt/docs/latest/rkt-vs-other-projects.html>

⁷<https://hub.docker.com/>

⁸<https://docs.docker.com/registry/deploying/>

⁹<https://kubernetes.io/>

¹⁰<https://dzone.com/articles/choosing-the-right-containerization-and-cluster-management-tool>

¹¹<https://github.com/coreos/fleet>

¹²<https://www.freedesktop.org/wiki/Software/systemd/>

Kontenery są uruchamiane i zarządzane przez systemd, a stan przechowywany jest w etcd.

Aktualnie projekt kończy swój żywot na rzecz Kubernetesa i w dniu 1 lutego 2018, zostanie wycofany z domyślnej dystrybucji CoreOS. Nadal będzie dostępny w rejestrze pakietów CoreOS.

2.3.2 Docker Swarm

Docker Swarm¹³ jest rozwiązaniem orkiestracji kontenerami od twórców samego Docker'a. Proste w obsłudze, ale nie oferuje tak dużych możliwości jak inne rozwiązania.

2.3.3 Nomad

Nomad¹⁴ od HashiCorp jest narzędziem do zarządzania klastrem, które również oferuje zarządzanie kontenerami.

Przy jego tworzeniu twórcy kierują się filozofią Unix'a. W związku z tym Nomad jest prosty w obsłudze, wyspecjalizowany i rozszerzalny. Zwykle działa w tandemie z innymi produktami HashiCorp jak Consul i Vault.

Materiały:

- HashiCorp Nomad vs Other Software¹⁵

2.3.4 Mesos

Apache Mesos¹⁶ jest najbardziej zaawansowanym i najlepiej skalującym się rozwiązaniem orkiestracji kontenerami. Jest również najbardziej skomplikowanym i trudnym w zarządzaniu rozwiązaniem.

Materiały:

- An Introduction to Mesosphere¹⁷

¹³<https://docs.docker.com/engine/swarm/>

¹⁴<https://www.nomadproject.io/intro/index.html>

¹⁵<https://www.nomadproject.io/intro/vs/index.html>

¹⁶<http://mesos.apache.org/>

¹⁷<https://www.digitalocean.com/community/tutorials/an-introduction-to-mesosphere>

Rozdział 3

Kubernetes

Materiały:

- <https://jvns.ca/categories/kubernetes/>
- <https://github.com/kelseyhightower/kubernetes-the-hard-way>
- <https://www.youtube.com/watch?v=4-pawkiazEg>

3.1 Administracja, a korzystanie z klastra

Przez zwrot “administracja klastrem” (lub zarządzanie) rozumiem zbiór czynności i procesów polegających na przygotowaniu klastra do użytku i zarządzanie jego infrastrukturą. Na przykład: tworzenie klastra, dodawanie i usuwanie węzłów.

Przez zwrot “korzystanie z klastra” rozumiem uruchamianie aplikacji na działającym klastrze.

Ze względu na ograniczone zasoby czasu w tej pracy inżynierskiej skupiam się na kwestiach związanych z administracją klastrem.

3.2 Konfiguracja klastra

Ważną kwestią jest zrozumienie pojęcia stanu w klastrze Kubernetes. Jest to stan do którego klastery dąży, a nie w jakim się w danej chwili znajduje.

Zwykle stan docelowy i aktywny szybko się ze sobą zbiegają, ale nie jest to regułą. Najczęstszymi scenariuszami jest brak zasobów do uruchomienia aplikacji w klastrze lub zniknięcie węzła roboczego.

W pierwszym przypadku stan klastra może wskazywać na istnienie 5 instancji aplikacji, ale pamięci RAM wystarczy na uruchomienie tylko 3. Więc

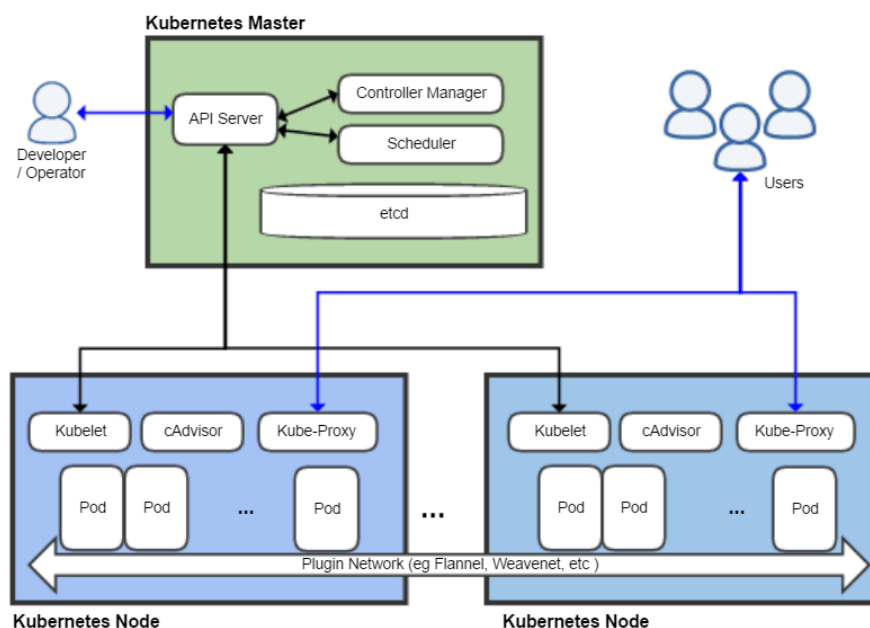
bez zmiany infrastruktury brakujące 2 instancje nigdy nie zostaną uruchomione. W momencie dołączenia kolejnego węzła klastra może się okazać, że posiadamy już oczekiwane zasoby i aplikacja zostanie uruchomiona w pełni.

W drugim przypadku założymy, że aplikacja jest uruchomiona w 9 kopiach na 4 węzłach, po 2 kopię na pierwszych trzech węzłach i 3 kopie na ostatnim. W momencie wyłączenia ostatniego węzła aplikacja będzie miała uruchomione tylko 6 z 9 docelowych instancji. Zanim moduł kontrolujący klastera zauważy braki aktywny stan 6 nie będzie się zgadzał z docelowym 9. W ciągu kilku do kilkudziesięciu sekund kontroler uruchomi brakujące 3 instancje i uzyskamy docelowy stan klastra: po 3 kopie aplikacji na 3 węzłach.

3.3 Infrastruktura Kubernetes

Infrastrukturę definiuję jako część odpowiadającą za funkcjonowanie klastra, a nie za aplikacje na nim działające. Z infrastrukturą wiąże pojęcie administracji klastrem.

Zdecydowałem się przybliżyć temat na podstawie jednego diagramu znalezionej na [wikimedia.org](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kubernetes.png)¹:

Na ilustracji możemy wyróżnić 5 grup tematycznych:

¹<https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kubernetes.png>

1. **Developer/Operator**, czyli administrator lub programista korzystający z klastra,
2. **Users**, czyli użytkowników aplikacji działających w klastrze,
3. **Kubernetes Master**, czyli węzeł zarządzający (zwykle więcej niż jeden),
4. **Kubernetes Node**, czyli jeden z wielu węzłów roboczych, na których działają aplikacje,
5. **Plugin Network**, czyli wtyczka sieciowa realizująca lub konfiguruje połączenia pomiędzy kontenerami działającymi w ramach klastra,

3.3.1 Węzeł zarządzający

Stan Kubernetes jest przechowywany w `etcd`². Nazwa wzięła się od Unixowego folderu `/etc` przechowującego konfigurację systemu operacyjnego i litery `d` oznaczającej system rozproszony (ang. distributed system). Jest to baza danych przechowująca jedynie klucze i wartości (ang. key-value store). Koncepcyjnie jest prosta, żeby umożliwić skupienie się na jej wydajności, stabilności i skalowaniu.

Jedynym sposobem zmiany stanu `etcd` (zakładając, że nie jest wykorzystywane do innych celów) jest komunikacja z `kube-apiserver`³. Zarówno zewnątrzni użytkownicy jak i wewnętrzne procesy klastra korzystają z interfejsu aplikacyjnego REST (ang. REST API) klastra w celu uzyskania informacji i zmiany jego stanu.

Głównym modulem zarządzającym, który dba o doprowadzenia klastra do oczekiwanego stanu jest `kube-controller-manager`⁴. Uruchamia on pętle kontrolujące klaster, na której bazuje wiele procesów kontrolnych jak na przykład kontroler replikacji i kontroler kont serwisowych.

Modulem zarządzającym zasobami klastra jest `kube-scheduler`⁵. Decyduje on na których węzłach uruchamiać aplikacje, żeby zaspokoić popyt na zasoby jednocześnie nie przeciążając pojedynczych węzłów klastra.

3.3.2 Węzeł roboczy

Podstawowym procesem działającym na węzłach roboczych jest `kubelet` ↔⁶. Monitoruje i kontroluje kontenery działające w ramach jednego węzła.

²<https://coreos.com/etcd/>

³<https://kubernetes.io/docs/reference/generated/kube-apiserver/>

⁴<https://kubernetes.io/docs/reference/generated/kube-controller-manager/>

⁵<https://kubernetes.io/docs/reference/generated/kube-scheduler/>

⁶<https://kubernetes.io/docs/reference/generated/kubelet/>

Na przykład wiedząc, że na węźle mają działać 2 instancje aplikacji dba o to, żeby restartować instancje działające nieprawidłowo i/lub dodawać nowe.

Drugim najważniejszym procesem węzła roboczego jest `kube-proxy` odpowiadające za przekierowywanie ruchu sieciowego do odpowiednich kontenerów w ramach klastra.

Ostatnim opcjonalnym elementem węzła roboczego jest `cAdvisor`⁷ (Container Advisor), który monitoruje zużycie zasobów i wydajność kontenerów w ramach jednego klastra.

3.3.3 Wtyczka sieciowa

Podstawowym założeniem Kubernetes jest posiadanie własnego adresu IP przez każdą aplikację działającą w klastrze, ale nie narzuca żadnego rozwiązania je realizującego.

Administrator (lub skrypt konfiguracyjny) klastra musi zadbać o to, żeby skonfigurować wtyczkę sieciową realizującą to założenie.

Najprostszym koncepcyjnie rozwiązaniem jest stworzenie na każdym węźle wpisów `iptables` przekierowujących adresy IP na wszystkie inne węzły.

Jednymi z najpopularniejszymi rozwiązaniami są: `Flannel`⁸ i `Project Calico`⁹.

3.3.4 Komunikacja sieciowa

Materiały:

- <https://www.slideshare.net/weaveworks/kubernetes-networking-78049891>
- <https://jvns.ca/blog/2016/12/22/container-networking/>
- https://medium.com/@anne_e_currie/kubernetes-aws-networking-for-dummies-like-me-b6dedeeb95f3

4 rodzaje komunikacji sieciowej:

1. wewnątrz Podów (localhost)
2. między Podami (trasowanie lub nakładka sieciowa - overlay network)
3. między Podami i Serwisami (kube-proxy)
4. świata z Serwisami

W skrócie:

⁷<https://github.com/google/cadvisor>

⁸<https://github.com/coreos/flannel#flannel>

⁹<https://www.projectcalico.org/>

- Kubernetes uruchamia Pody, które implementują Serwisy,
- Pody potrzebują Sieci Podów - trasowanych lub nakładkę sieciową,
- Sieć Podów jest sterowana przez CNI (Container Network Interface),
- Klient łączy się do Serwisów przez wirtualne IP Klastra,
- Kubernetes ma wiele sposobów na wystawienie Serwisów poza klaster,

3.3.5 Zarządzanie dostępami

Podstawowymi pojęciami związanymi z zarządzaniem dostępami w Kubernetes są uwierzytelnianie, autoryzacja i Namespace.

Uwierzytelnianie

Pierwszym krokiem w każdym zapytaniu do API jest uwierzytelnienie, czyli weryfikacja, że użytkownik (czy to aplikacja) jest tym za kogo się podaje. Podstawowymi sposobami uwierzytelniania są:

- certyfikaty klienta X509,
- statyczne przepustki (ang. token),
- przepustki rozruchowe (ang. bootstrap tokens),
- statyczny plik z hasłami,
- przepustki kont serwisowych (ang. `ServiceAccount` tokens),
- przepustki OpenID Connect,
- Webhook (zapytanie uwierzytelniające do zewnętrznego serwisu),
- proxy uwierzytelniające,

Ze względu na prostotę rozwiązania w tej pracy będę korzystał z `ServiceAccount`

→ .

Autoryzacja

Drugim krokiem jest autoryzacja, czyli weryfikacja, że użytkownik jest uprawniony do korzystania z danego zasobu.

Najpopularniejszym sposobem autoryzacji jest RBAC (Role Based Access Control)¹⁰. Odbywa się ona na podstawie ról (`Role` i `ClusterRole`), które nadają uprawnienia i są przypisywane konkretnym użytkownikom lub kontom przez `RoleBinding` i `ClusterRoleBinding`.

`Namespace` (przestrzeń nazw) jest logicznie odseparowaną częścią klastra Kubernetes. Pozwala na współdzielenie jednego klastra przez wielu niezauważanych użytkowników. Standardowym zastosowaniem jest wydzielanie środowisk produkcyjnych, QA i deweloperskich.

¹⁰<https://kubernetes.io/docs/admin/authorization/rbac/>

Jak nazwa wskazuje role z dopiskiem `Cluster` mogą dać dostęp do wszystkich przestrzeni nazw jednocześnie oraz zasobów takowych nie posiadających. Przykładem zasobu nie posiadającego swojej przestrzeni nazw jest węzeł (`Node`) lub zakończenie API `/healthz`.

Role bez dopisku `Cluster` operują w ramach jednej przestrzeni nazw.

3.4 Architektura

Architekturę klastra definiuję jako część aplikacyjną, czyli wszystkie funkcjonalności dostępne po przeprowadzeniu prawidłowej konfiguracji klastra i oddaniu węzłów do użytku. Z architekturą wiąże pojęcia korzystania z klastra, stanu i obiektów Kubernetes.

3.4.1 Obiekty Kubernetes API

Obiekty Kubernetes¹¹ są trwale przechowywane w `etcd` i definiują, jak wcześniej wyjaśniłem, pożądany stan klastra. Szczegółowy opis konwencji API obiektów możemy znaleźć w odnośniku¹².

Jako użytkownicy klastra operujemy na ich reprezentacji w formacie YAML, a rzadziej JSON, na przykład:

```
1 apiVersion: v1
2 kind: Pod
3 metadata:
4   name: my-pod
5   namespace: my-namespace
6   uid: 343fc305-c854-44d0-9085-baed8965e0a9
7   labels:
8     resources: high
9   annotations:
10    app-type: qwe
11 spec:
12   containers:
13   - image: ubuntu:trusty
14     command: ["echo"]
15     args: ["Hello World"]
16   ...
17 status:
18   podIP: 127.12.13.14
19   ...
```

¹¹<https://kubernetes.io/docs/concepts/overview/working-with-objects/kubernetes-objects/>

¹²<https://github.com/kubernetes/community/blob/master/contributors/devel/api-conventions.md>

W każdym obiekcie możemy wyróżnić trzy obowiązkowe i dwa opcjonalne pola:

- `apiVersion`: obowiązkowa wersja API Kubernetes,
- `kind`: obowiązkowy typ obiektu zdefiniowanego w specyfikacji `apiVersion`
↪ ,
- `metadata`
 - `namespace`: opcjonalna (domyślna `default`) przestrzeń nazw do której należy obiekt,
 - `name`: obowiązkowa i unikalna w ramach przestrzeni nazw nazwa obiektu,
 - `uid`: unikalny identyfikator obiektu tylko do odczytu,
 - `labels`: opcjonalny zbiór kluczy i wartości ułatwiających identyfikację i grupowanie obiektów,
 - `annotations`: opcjonalny zbiór kluczy i wartości wykorzystywanych przez zewnętrzne lub własne narzędzia,
- `spec`: z definicji opcjonalna, ale zwykle wymagana specyfikacja obiektu wpływająca na jego funkcjonowanie,
- `status`: opcjonalny aktualny stan obiektu tylko do odczytu,

3.4.2 Podstawowe rodzaje obiektów aplikacyjnych

Ważną kwestią jest rozróżnienie obiektów imperatywnych i deklaratywnych. Obiekty imperatywne reprezentują wykonanie akcji, a deklaratywne określają stan w jakim klaster powinien się znaleźć.

Pod

Pod¹³ jest najmniejszą jednostką aplikacyjną w Kubernetes. Reprezentuje nierozłącznie powiązaną (np. współdzielonymi zasobami) grupę jednego lub więcej kontenerów.

Pod w odróżnieniu od innych obiektów reprezentuje aktualnie działającą aplikację. Są bezustannie uruchamiane i wyłączane przez kontrolery. Trwałość danych można uzyskać jedynie przydzielając im zasoby dyskowe.

Pody nie powinny być zarządzane bezpośrednio, jedynie przez kontrolery. Najczęściej konfigurowane są przez `PodTemplateSpec`, czyli szablony ich specyfikacji.

¹³<https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/pods/pod-overview/>

Kontenery wewnątrz Podów współdzielą adres IP i mogą komunikować się przez `localhost` i standardowe metody komunikacji międzyprocesowej.

Dodatkowo kontenery wewnątrz Podów obsługują 2 rodzaje próbników¹⁴: `livenessProbe` i `readinessProbe`. Pierwszy określa, czy kontener działa, jeżeli nie to powinien być zrestartowany. Drugi określa czy kontener jest gotowy do obsługi zapytań, kontener jest wyrejestrowywany z `Service` na czas nieprzechodzenia `readinessProbe`.

ReplicaSet

`ReplicaSet`¹⁵ jest następcą `ReplicaControllera`, czyli imperatywnym kontrolerem dbającym o działanie określonej liczby Podów w klastrze.

Jest to bardzo prosty kontroler i nie powinien być używany bezpośrednio.

Deployment

`Deployment`¹⁶ pozwala na deklaratywne aktualizacje Podów i `ReplicaSet`ów. Korzystanie z ww. bezpośrednio nie jest zalecane.

Zmiany `Deployment`ów wprowadzane są przez tak zwane `rollout`y. Każdy ma swój status i może zostać wstrzymany lub przerwany. `Rollout`y mogą zostać aktywowane automatycznie przez zmianę specyfikacji Podów przez `.spec.template`.

Rewizje `Deployment`u są zmieniane tylko w momencie `rollout`u. Operacja operacja skalowania nie uruchamia `rollout`u, a więc nie zmienia rewizji.

Podstawowe przypadki użycia `Deployment` to:

- uruchamianie `ReplicaSet`ów w tle przez `.spec.replicas`,
- deklarowanie nowego stanu Podów zmieniając `.spec.template`,
- cofanie zmian do poprzednich rewizji `Deployment`u (poprzednie wersje Podów) komendą `kubectl rollout undo`,
- skalowanie `Deployment`u w celu obsługi większego obciążenia przykładową komendą `kubectl autoscale deployment nginx-deployment --min=10 --max=15 --cpu-percent=80`,
- wstrzymywanie `Deployment` w celu wprowadzenia poprawek komendą `kubectl rollout pause deployment/nginx-deployment`,
- czyszczenie historii `ReplicaSet`ów przez ograniczanie liczby wpisów w `.spec.revisionHistoryLimit`,

¹⁴<https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/pods/pod-lifecycle/#container-probes>

¹⁵<https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/replicaset/>

¹⁶<https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/deployment/>

Przykładowy Deployment tworzący 3 repliki serwera `nginx`:

```
1 apiVersion: apps/v1
2 kind: Deployment
3 metadata:
4   name: nginx-deployment
5   labels:
6     app: nginx
7 spec:
8   replicas: 3
9   selector:
10    matchLabels:
11      app: nginx
12   template:
13     metadata:
14       labels:
15         app: nginx
16     spec:
17       containers:
18       - name: nginx
19         image: nginx:1.7.9
20         ports:
21         - containerPort: 80
```

Pole `.spec.selector` definiuje w jaki sposób Deployment ma znaleźć Pod , którymi ma zarządzać. Selektor powinien zgadzać się ze zdefiniowanym szablonem.

StatefulSet

`StatefulSet`¹⁷ jest kontrolerem podobnym do Deploymentu, ale umożliwiającym zachowanie stanu Podów.

W przeciwieństwie do Deploymentu `StatefulSet` nadaje każdemu uruchomionemu Podowi stały unikalny identyfikator, który zostają zachowane mimo restartów i przenoszenia Podów. Identyfikatory można zastosować między innymi do:

- trwałych i unikalnych identyfikatorów wewnątrz sieci,
- trwałych zasobów dyskowych,
- sekwencyjne uruchamianie i skalowanie aplikacji,
- sekwencyjne zakańczanie i usuwanie aplikacji,
- sekwencyjne, zautomatyzowane aktualizacje aplikacji,

¹⁷<https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/statefulset/>

DaemonSet

DaemonSet¹⁸ jest kontrolerem upewniającym się, że przynajmniej jeden Pod działa na każdym lub wybranych węzłach klastra.

Do jego typowych zastosowań należy implementacja narzędzi wymagających agenta na każdym z węzłów:

- rozproszone systemy dyskowe, np. `glusterd`, `ceph`,
- zbieracze logów, np. `fluentd`, `logstash`,
- monitorowanie węzłów, np. `Prometheus Node Exporter`, `collectd`,

Job i CronJob

Job¹⁹ pozwala na jednorazowe uruchomienie Podów, które wykonują akcję i się kończą. Istnieją 3 tryby wykonania: niezrównoleglony, równoległy i równoległy z zewnętrzną kolejką zadań.

Domyślnie przy niepowodzeniu uruchamiane są kolejne Pody aż zostanie uzyskana odpowiednia liczba sukcesów.

CronJob²⁰ pozwala na tworzenie Jobów jednorazowo o określonym czasie lub je powtarzać zgodnie ze specyfikacją `cron`²¹.

3.5 Kubernetes Dashboard

Kubernetes Dashboard²² jest wbudowanym interfejsem graficznym klastra Kubernetes. Umożliwia monitorowanie i zarządzanie klastrem w ramach funkcjonalności samego Kubernetes.

3.6 Kubernetes Incubator

Kubernetes Incubator²³ gromadzi projekty rozszerzające Kubernetes, ale nie będące częścią oficjalnej dystrybucji. Został stworzony, aby opanować bałagan w głównym repozytorium oraz ujednolicić proces tworzenia rozszerzeń.

Aby dołączyć do inkubatora projekt musi spełnić szereg wymagań oraz nie może spędzić w inkubatorze więcej niż 18 miesięcy. Dostępne opcje opuszczenia inkubatora to:

¹⁸<https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/daemonset/>

¹⁹<https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/jobs-run-to-completion/>

²⁰<https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/cron-jobs/>

²¹<https://en.wikipedia.org/wiki/Cron>

²²<https://github.com/kubernetes/dashboard>

²³<https://github.com/kubernetes/community/blob/master/incubator.md>

- awansować do rangi oficjalnego projektu Kubernetes,
- połączyć się z istniejącym oficjalnym projektem,
- po 12 miesiącach przejść w stan spoczynku, a po kolejnych 6 miesiącach zostać przeniesiony do `kubernetes-incubator-retired`

3.7 Administracja klastrem z linii komend

3.7.1 kubectl

`kubectl`²⁴ jest narzędziem pozwalającym na niskopoziomowe zarządzanie klastrem Kubernetes. Stąd trendem jest bazowanie na `kubectl` przy tworzeniu narzędzi z wyższym poziomem abstrakcji.

- Install with `kubectl`²⁵

3.7.2 Kubespray

`kubespray`²⁶ jest zbiorem skryptów Ansibla konfigurujących klastry na różnych systemach operacyjnych i w różnych konfiguracjach. W tym jest w stanie skonfigurować klastery bare metal bez żadnych zewnętrznych zależności.

Projekt na dzień dzisiejszy znajduje się w inkubatorze i jest aktywnie rozwijany.

3.7.3 OpenShift Ansible

Konfiguracja OpenShift Origin realizowana jest zestawem skryptów Ansible'owych rozwijanych jako projekt `openshift-ansible`²⁷.

3.7.4 Canonical distribution of Kubernetes

Jest to prosta w instalacji dystrybucja Kubernetes. Niestety wymaga infrastruktury chmurowej do uruchomienia klastra składającego się z więcej niż jednego węzła.

Opcja bare-metal, która by mnie interesowała nadal wymaga działającego środowiska Metal as a Service²⁸.

W związku z powyższym nie będę dalej zajmował się tym narzędziem.

²⁴<https://kubernetes.io/docs/reference/setup-tools/kubectl/kubectl/>

²⁵<https://kubernetes.io/docs/setup/independent/install-kubectl/>

²⁶<https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray>

²⁷<https://github.com/openshift/openshift-ansible>

²⁸

Przydatne materiały: - Juju Charm the Canonical distribution of Kubernetes²⁹ - Install Kubernetes with conjure-up³⁰ - Kubernetes the not so easy way³¹ opisuje instalację lokalnego klastra.

3.7.5 Bootkube i Typhoon

Bootkube³² jest narzędziem napisanym w Go pozwalającym na konfigurację Kubernetes na własnych maszynach.

Proponowanym trybu bare-metal³³ jest wykorzystanie Terraform i Typhoon³⁴ do realizacji automatycznej konfiguracji klastra w trakcie uruchamiania węzłów CoreOS.

Domyślnie ww. narzędzia konfigurują instalację CoreOS na dysku, a następnie restartują maszynę.

Niestety w trakcie pisania pracy przegapiłem wzmiankę (przypis na jednej z podstron dokumentacji) o możliwości uruchomienia w trybie bezdyskowym i całkowicie odrzuciłem to narzędzie.

3.7.6 Eksperymentalne i deprekowane rozwiązania

- Fedora via Ansible³⁵ deprekowane na rzecz kubespray
- Rancher Kubernetes Installer³⁶ jest eksperymentalnym rozwiązaniem wykorzystywanym w Rancher 2.0,

kubespray-cli

Jest to narzędzie ułatwiające korzystanie z kubespray. Według użytkowników oficjalnego Slacka kubespray³⁷ kubespray-cli jest deprekowane i powinno się korzystać z czystego kubespray.

²⁹<https://jujucharms.com/canonical-kubernetes/>

³⁰<https://tutorials.ubuntu.com/tutorial/install-kubernetes-with-conjure-up>

³¹<https://insights.ubuntu.com/2017/10/12/kubernetes-the-not-so-easy-way/>

³²<https://github.com/kubernetes-incubator/bootkube>

³³<https://github.com/coreos/matchbox/tree/master/examples/terraform/>

bootkube-install

³⁴<https://github.com/poseidon/typhoon>

³⁵https://kubernetes.io/docs/getting-started-guides/fedora/fedora_

ansible_config/

³⁶<http://rancher.com/announcing-rke-lightweight-kubernetes-installer/>

³⁷<https://kubernetes.slack.com/messages/kubespray>

3.8 Administracja klastrem za pomocą graficznych narzędzi

3.8.1 Rancher

Rancher³⁸ jest platformą zarządzania kontenerami umożliwiającą między innymi zarządzanie klastrem Kubernetes. Od wersji 2.0 twórcy skupiają się tylko i wyłącznie na zarządzaniu Kubernetes porzucając inne rozwiązania.

3.8.2 OpenShift by Red Hat

OpenShift jest komercyjną usługą typu PaaS (Platform as a Service), od wersji 3 skupia się na zarządzaniu klastrem Kubernetes.

Rdzeniem projektu jest open source'owy OpenShift Origin³⁹ konfigurowany przez OpenShift Ansible.

Materiały:

- OpenShift Origin vs Kubernetes⁴⁰
- The Differences Between Kubernetes and OpenShift⁴¹
- Demo konsoli⁴² (niestety po hebrajsku)

3.8.3 DC/OS

Datacenter Operating System⁴³ jest częścią Mesosphere⁴⁴ i Mesosa. Niedawno został rozszerzony o Kubernetes⁴⁵ jako alternatywnego (w stosunku do Marathon⁴⁶) systemu orkiestracji kontenerami.

³⁸<https://rancher.com/>

³⁹<https://github.com/openshift/origin>

⁴⁰https://www.reddit.com/r/devops/comments/59ql4r/openshift_origin_vs_kubernetes/

⁴¹<https://medium.com/levvel-consulting/the-differences-between-kubernetes-and-openshift-ae7780>

⁴²<https://youtu.be/-mFovK19aB4?t=6m54s>

⁴³<https://dcos.io/>

⁴⁴<https://mesosphere.com/>

⁴⁵<https://mesosphere.com/blog/kubernetes-dcos/>

⁴⁶<https://mesosphere.github.io/marathon/>

Rozdział 4

Systemy bezdyskowe

Maszyny bezdyskowe jak nazwa wskazuje nie posiadają lokalnego medium trwałego przechowywania informacji. W związku z tym wszystkie informacje są przechowywane w pamięci RAM komputera i są tracone w momencie restartu maszyny.

System operacyjny musi wspierać uruchamianie w takim środowisku. Wiele systemów nie wspiera tego trybu operacyjnego zakładając obecność dysku twardego w maszynie.

W niektórych przypadkach mimo braku domyślnego wsparcia istnieje możliwość przygotowania własnego obrazu systemu operacyjnego wspierającego ten tryb pracy:

- Fedora Atomic Host¹.

Potencjalnymi rozwiązaniami problemu przechowywania stanu maszyn bezdyskowych mogą być:

- przydziały NFS
- replikacja ZFS²
- przechowywanie całego stanu w cloud-init

4.1 Proces uruchamiania maszyny bezdyskowej

Na uruchamianie maszyn bezdyskowych w protokole PXE składają się 3 podstawowe elementy:

¹<https://www.projectatomic.io/blog/2015/05/building-and-running-live-atomic/>

²<https://arstechnica.com/information-technology/2015/12/rsync-net-zfs-replication-to-the-cloud-is-finally-here-and-its-fast/>

1. serwer DHCP, np. isc-dhcp-server lub dnsmasq
2. firmware wspierające PXE, np. iPXE
3. serwer plików (np. TFTP, HTTP, NFS) i/lub sieciowej pamięci masowej (np. iSCSI)

Pełną lokalną konfigurację bazowaną na Dockerze przechowuję w moim repozytorium ipxe-boot³.

³<https://github.com/nazarewk/ipxe-boot>

Rozdział 5

Przegląd systemów operacyjnych

Ze względu na obszerność i niejednoznaczność tematu cloud-init rozdział rozpoczne od jego omówienia.

Wszystkie moduły Kubernetes’a są uruchamiane w kontenerach, więc dwoma podstawowymi wymaganiami systemu operacyjnego są:

- możliwość instalacji i uruchomienia Dockera,
- wsparcie wybranego narzędzia konfigurującego system do działania w klastrze Kubernetes,

Dodatkowe wymagania związane z naszym przypadkiem użycia:

- zdalny dostęp SSH lub możliwość konfiguracji automatycznego dołączania do klastra Kubernetes,
- wsparcie dla środowiska bezdyskowego,
- możliwość bootu PXE,

Podstawowe wyznaczniki:

- sposób konfiguracji maszyny,
- rozmiar minimalnego działającego systemu spełniającego wszystkie wymagania,
- aktualne wersje oprogramowania,

5.1 Konfigurator cloud-init

cloud-init¹ jest standardem oraz implementacją konfiguratora kompatybilnego z wieloma systemami operacyjnymi przeznaczonymi do działania w chmurze.

¹<https://cloud-init.io/>

Standard polega na dostarczeniu pliku konfiguracyjnego w formacie YAML² w trakcie lub tuż po inicjalizacji systemu operacyjnego.

Główną zaletą cloud-init jest tworzenie automatycznej i jednorodnej konfiguracji bazowych systemów operacyjnych w środowiskach chmurowych, czyli częstego podnoszenia nowych maszyn.

5.1.1 Dostępne implementacje

cloud-init

Referencyjny cloud-init zaimplementowany jest w Pythonie, co częściowo tłumaczy duży rozmiar obrazów przeznaczonych dla chmury. Po najmniejszych obrazach Pythona dla Dockera³ (python:alpine - 89MB i python2:alpine - 72 MB) wnioskuję, że nie istnieje mniejsza dystrybucja Pythona.

```
1 docker pull python:2-alpine > /dev/null
2 docker pull python:alpine > /dev/null
3 docker images | grep alpine
```

Dodatkowe materiały:

- Wywiad z developerem cloud-init⁴

coreos-cloudinit

coreos-cloudinit⁵ jest częściową implementacją standardu w języku Go przez twórców CoreOS. Niestety rok temu przestał być rozwijany⁶ i wychodzi z użytku.

RancherOS + coreos-cloudinit

rancher cloud-init⁷ jest spadkobiercą⁸ coreos-cloudinit rozwijanym przez zespół RancherOS, na jego potrzeby.

²<http://yaml.org/>

³https://hub.docker.com/_/python/

⁴<https://www.podcastinit.com/cloud-init-with-scott-moser-episode-126>

⁵<https://github.com/coreos/coreos-cloudinit>

⁶<https://github.com/coreos/coreos-cloudinit/commit/3460ca4414fd91de66cd581d997bf453fd895b67>

⁷<http://rancher.com/docs/os/latest/en/configuration/>

⁸<https://github.com/rancher/os/commit/e2ed97648ad63455743ebc16080a82ee47f8bb0c>

clr-cloud-init

clr-cloud-init⁹ jest wewnętrzną implementacją standardu dla systemu ClearLinux. Powstała z chęci optymalizacji standardu pod ClearLinux oraz pozbycia się zależności referencyjnej implementacji od Python’a.

5.2 CoreOS

CoreOS¹⁰ jest pierwszą dystrybucją linuxa dedykowaną zarządzaniu kontenerami. Zawiera dużo narzędzi dedykowanych klastrowaniu i obsłudze kontenerów, w związku z tym zajmuje 342 MB.

Czysta instalacja zajmuje około 600 MB pamięci RAM i posiada najnowsze wersje Dockera i OverlayFS.

30 stycznia 2018 został wykupiony przez Red Hat¹¹.

5.2.1 Konfiguracja

Konfiguracja przez Container Linux Config¹² transpilowany do Ignition¹³. Transpiler konwertuje ogólną konfigurację na przygotowaną pod konkretne chmury (AWS, GCE, Azure itp.). Dyskwalifikującą wadą tego typu konfiguracji jest brak wsparcia transpilatora dla systemów z rodziny BSD

Poprzednikiem Ignition jest coreos-cloudinit.

5.3 RancherOS

RancherOS¹⁴ jest systemem operacyjnym, w którym tradycyjny system inicjalizacji został zastąpiony trzema poziomami Dockera¹⁵:

- `bootstrap_docker` działający w initramie, czyli przygotowujący system,
- `system-docker` zastępuje tradycyjnego inita, zarządza wszystkimi programami systemowymi,
- `docker` standardowy docker, interakcja z nim nie może uszkodzić działającego systemu,

⁹<https://clearlinux.org/blogs/announcing-clr-cloud-init>

¹⁰<https://coreos.com/>

¹¹<https://www.redhat.com/en/about/press-releases/red-hat-acquire-coreos-expanding-its-kubernetes-and-containers-leadership>

¹²<https://coreos.com/os/docs/latest/provisioning.html>

¹³<https://coreos.com/ignition/docs/latest/>

¹⁴<https://rancher.com/rancher-os/>

¹⁵<http://rancher.com/docs/os/latest/en/configuration/docker/>

Jego głównymi zaletami są mały rozmiar plików startowych (45 MB) oraz prostota konfiguracji.

Czysta instalacja zajmuje około 700 MB pamięci RAM. Niestety nie jest często aktualizowany i posiada stare wersje zarówno Dockera (17.06 z przed pół roku) jak i `overlay` (zamiast `overlay2`).

W związku z bugiem w systemie RancherOS nie zawsze czyta `cloud-config`¹⁶, więc na chwilę obecną odrzucam ten system operacyjny w dalszych rozważaniach.

5.3.1 Konfiguracja

RancherOS jest konfigurowany przez własną wersję `coreos-cloudinit`.

Znaczną przewagą nad oryginałem jest możliwość sekwencyjnego uruchamiania dowolnej ilości plików konfiguracyjnych.

Minimalna konfiguracja pozwalająca na zalogowanie:

```
1 #cloud-config
2 ssh_authorized_keys:
3   - ssh-rsa AAAAB3N...
```

Generuję ją poniższym skryptem na podstawie komendy `ssh-add -L`:

```
1 #!/bin/sh
2
3 cat << EOF > ssh.yml
4 #cloud-config
5 ssh_authorized_keys:
6 $(ssh-add -L | sed 's/^/ - /g')
7 EOF
```

Przydatne jest wyświetlenie kompletnej konfiguracji komendą `ros config`
↪ `export --full`¹⁷.

5.4 Project Atomic

Project Atomic¹⁸ jest grupą podobnie skonfigurowanych systemów operacyjnych dedykowaną środowiskom cloud i kontenerom.

Dystrybucje Project Atomic nazywają się Atomic Host, dostępne są następujące warianty:

- Red Hat Atomic Host¹⁹

¹⁶<https://github.com/rancher/os/issues/2204>

¹⁷<https://forums.rancher.com/t/good-cloud-config-reference/5238/3>

¹⁸<https://www.projectatomic.io/>

¹⁹<https://www.redhat.com/en/resources/enterprise-linux-atomic-host-datasheet>

- CentOS Atomic Host²⁰
- Fedora Atomic Host²¹

Żadna z dystrybucji domyślnie nie wspiera bootowania bezdyskowego, więc nie zgłębiałem dalej tematu.

Atomic Host są konfigurowane oficjalną implementacją cloud-inita.

5.5 Alpine Linux

Alpine Linux²² jest minimalną dystrybucją Linuxa bazowaną na musl-libc i busybox.

Wygląda bardzo obiecująco do naszych zastosowań, ale ze względu na błąd w procesie inicjalizacji systemu aktualnie nie ma możliwości jego uruchomienia w trybie bezdyskowym.

Alpine Linux może być skonfigurowany przez Alpine Backup²³ lub Alpine Configuration Framework²⁴.

5.6 ClearLinux

ClearLinux²⁵ jest dystrybucją linuxa wysoko zoptymalizowaną pod procesory Intel.

Poza intensywną optymalizacją ciekawy w tej dystrybucji jest koncept **bundle** zamiast standardowych pakietów systemowych. Żaden z bundli nie może zostać zaktualizowany oddzielnie, w zamian cały system operacyjny jest aktualizowany na raz ze wszystkimi bundlami. Znacznie ułatwia to zarządzanie wersjami oprogramowania i stanem poszczególnych węzłów sieci komputerowej.

Czysta instalacja z Dockerem i serwerem SSH również zajmuje 700 MB w RAMie więc nie odbiega od innych dystrybucji.

Ogromnym minusem jest trudność w nawigacji dokumentacja systemu operacyjnego.

Materiały:

²⁰<https://wiki.centos.org/SpecialInterestGroup/Atomic/Download/>

²¹<https://getfedora.org/atomic/download/>

²²<https://alpinelinux.org/>

²³https://wiki.alpinelinux.org/wiki/Alpine_local_backup

²⁴http://wiki.alpinelinux.org/wiki/Alpine_Configuration_Framework_Design

²⁵<https://clearlinux.org/>

- 6 key points about Intel's hot new Linux distro²⁶

5.7 Wnioski

Poza aktualnością oprogramowania systemy przeznaczone do działania w chmurze są pod kątem naszego zastosowania efektywnie identyczne.

Najczęściej aktualizowanym z powyższych systemów jest CoreOS, więc na nim skupię się w dalszej części pracy.

²⁶<https://www.infoworld.com/article/3159658/linux/6-key-points-about-intels-hot-new-linux-distro.html>

Rozdział 6

Praktyczne rozeznanie w narzędziach administracji klastrem Kubernetes

Najpopularniejszym rozwiązaniem konfiguracji klastra Kubernetes jest kops¹, ale jak większość rozwiązań zakłada uruchomienie w środowiskach chmurowych, PaaS lub IaaS. W związku z tym nie ma żadnego zastosowania w tej pracy inżynierskiej.

6.1 kubespray-cli

Z powodu błędu² logiki narzędzie nie radzi sobie z brakiem Python’a na domyślnej dystrybucji CoreOS’a, mimo że sam **kubespray** radzi sobie z nim świetnie.

Do uruchomienia na tym systemie potrzebne jest ręczne wywołanie roli `bootstrap-os`³ z **kubespray** zanim przystąpimy do właściwego `deploy`’u. Skrypt uruchamiający:

```
1 #!/bin/sh
2 set -e
3
4 # pip2 install ansible kubespray
5 get_coreos_nodes() {
6   for node in $@
7   do
```

¹<https://github.com/kubernetes/kops>

²<https://github.com/kubespray/kubespray-cli/issues/120>

³<https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/roles/bootstrap-os/tasks/main.yml>

```

8     echo -n node1[
9     echo -n ansible_host=${node},
10    echo -n bootstrap_os=coreos,
11    echo -n ansible_user=core,
12    echo -n ansible_default_ipv4.address=${node}
13    echo ]
14 done
15 }
16
17 NODES=$(get_coreos_nodes 192.168.56.{10,12,13})
18 echo NODES=${NODES[@]}
19 kubespray prepare -y --nodes ${NODES[@]}
20
21 cat << EOF > ~/.kubespray/bootstrap-os.yml
22 - hosts: all
23   become: yes
24   gather_facts: False
25   roles:
26   - bootstrap-os
27 EOF
28
29 (
30   cd ~/.kubespray;
31   ansible-playbook -i inventory/inventory.cfg bootstrap-os.yml
32 )
33 kubespray deploy -y --coreos

```

6.1.1 Napotkane problemy

Narzędzie kończy się błędem na kroku czekania na uruchomienie `etcd` ponieważ oczekuje połączenia na NATowym interfejsie z adresem 10.0.3.15 zamiast host network z adresem 192.168.56.10, stąd `ansible_default_ipv4` `.address`.

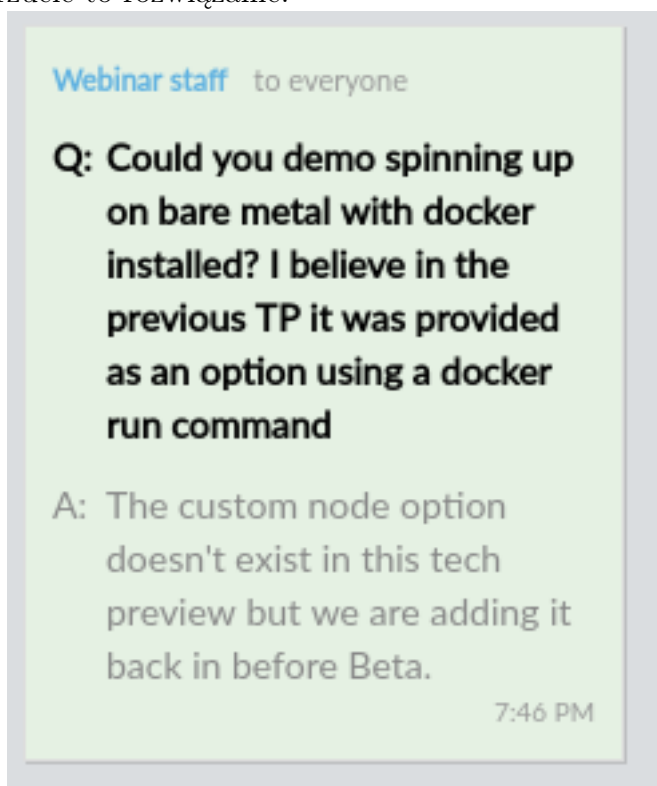
6.1.2 Wnioski

W trakcie testowania okazało się, że `kubespray-cli` nie jest aktywnie rozwiązane i stało się niekompatybilne z samym projektem Kubespray. W związku z tym uznaję `kubespray-cli` za nie mające zastosowania w tej pracy inżynierskiej.

6.2 Rancher 2.0

Jest to wygodne narzędzie do uruchamiania i monitorowania klastra Kubernetes, ale wymaga interakcji użytkownika. Wersja 2.0 (obecnie w fazie alpha) oferuje lepszą integrację z Kubernetes całkowicie porzucając inne platformy.

W trakcie pisania pracy (24 stycznia 2018) pojawiło się drugie Tech Preview. W stosunku do pierwszego Tech Preview aplikacja została mocno przebudowana i nie wspiera jeszcze konfiguracji bare-metal, więc jestem zmuszony odrzucić to rozwiązanie.

6.2.1 Testowanie tech preview 1 (v2.0.0-alpha10)

```
1 #rancher_version=latest
2 #rancher_version=preview
3 rancher_version=v2.0.0-alpha10
4 docker run --rm --name rancher -d -p 8080:8080 rancher/server:${
  ↪ rancher_version}
```

Najpierw należy zalogować się do panelu administracyjnego Ranchera i

przeprowadzić podstawową konfigurację (adres Ranchera + uzyskanie komendy).

Następnie w celu dodania węzła do klastra wystarczy wywołać jedną komendę udostępnioną w panelu administracyjnym Ranchera na docelowym węźle, jej domyślny format to:

```
1 wersja_agenta=v1.2.9
2 ip_ranchera=192.168.56.1
3 skrypt=B52944BEFAA613FOCE90:1514678400000:
  ↪ E2yB6KfxzSix4YHti39BTw5RbKw
4
5 sudo docker run --rm --privileged \
6   -v /var/run/docker.sock:/var/run/docker.sock \
7   -v /var/lib/rancher:/var/lib/rancher \
8   rancher/agent:${wersja_agenta} \
9   http://${ip_ranchera}:8080/v1/scripts/${skrypt}
```

W ciągu 2 godzin przeglądu nie udało mi się zautomatyzować procesu uzyskiwania ww. komendy.

Następnie w cloud-config'u RancherOS'a możemy dodać ww. komendę w formie:

```
1 #cloud-config
2 runcmd:
3 - docker run --rm --privileged -v /var/run/docker.sock:/var/run/
  ↪ docker.sock -v /var/lib/rancher:/var/lib/rancher rancher/
  ↪ agent:v1.2.9 http://192.168.56.1:8080/v1/scripts/...
```

Od wersji 2.0 umożliwia połączenie się z istniejącym klastrem:

```
1 kubectl apply -f http://192.168.56.1:8080/v3/scripts/303
  ↪ F60E1A5E186F53F3F:1514678400000:wstQFdHpOgHqKahoYdmsCXEWMW4.
  ↪ yaml
```

Napotkane błędy

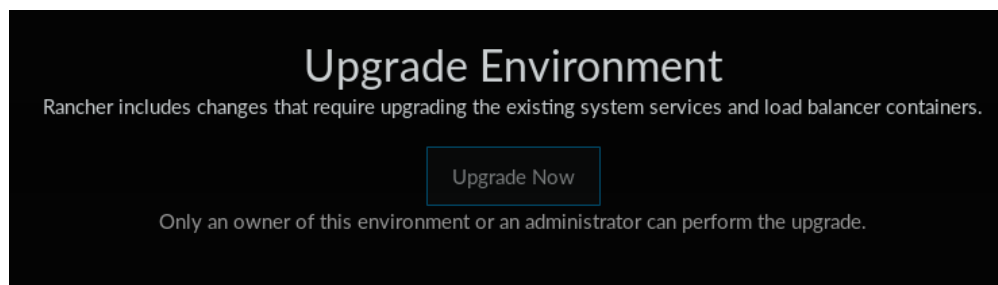
W wersji v2.0.0-alpha10 losowo pojawia się błąd Upgrade Environment⁴.

6.2.2 Wnioski

Rancher na chwilę obecną (styczeń 2018) jest bardzo wygodnym, ale również niestabilnym rozwiązaniem.

Ze względu na brak stabilności odrzucam Ranchera jako rozwiązanie problemu uruchamiania klastra Kubernetes.

⁴<https://github.com/rancher/rancher/issues/10396>

Rysunek 6.1: Błąd pt. Upgrade Environment

6.3 OpenShift Origin

Według dokumentacji⁵ są dwie metody uruchamiania serwera, w Dockerze i na systemie linux.

```
1 # https://docs.openshift.org/latest/getting\_started/administrators.  
   ↪ html#installation-methods  
2 docker run -d --name "origin" \  
3   --privileged --pid=host --net=host \  
4   -v /:/rootfs:ro \  
5   -v /var/run:/var/run:rw \  
6   -v /sys:/sys \  
7   -v /sys/fs/cgroup:/sys/fs/cgroup:rw \  
8   -v /var/lib/docker:/var/lib/docker:rw \  
9   -v /var/lib/origin/openshift.local.volumes:/var/lib/origin/  
   ↪ openshift.local.volumes:rslave \  
10  openshift/origin start --public-master
```

Dodałem opcję `--public-master` aby uruchomić konsolę webową

6.3.1 Korzystanie ze sterownika systemd zamiast domyślnego cgroupfs

Większość dystrybucji linuxa (np. Arch, CoreOS, Fedora, Debian) domyślnie nie konfiguruje sterownika cgroup Dockera i korzysta z domyślnego cgroupfs.

Typ sterownika cgroup można wyświetlić komendą `docker info`:

```
1 $ docker info | grep -i cgroup  
2 Cgroup Driver: systemd
```

OpenShift natomiast konfiguruje Kubernetes do korzystania z cgroup przez systemd. Kubelet przy starcie weryfikuje zgodność silników cgroup,

⁵https://docs.openshift.org/latest/getting_started/administrators.html

co skutkuje niekompatybilnością z domyślną konfiguracją Dockera⁶, czyli poniższym błędem:

```
1 F0120 19:18:58.708005    25376 node.go:269] failed to run Kubelet:
    ↪ failed to create kubelet: misconfiguration: kubelet cgroup
    ↪ driver: "systemd" is different from docker cgroup driver: "
    ↪ cgroupfs"
```

Problem można rozwiązać dopisując `--exec-opt native.cgroupdriver=systemd` do linii komend `dockerd` (zwykle w pliku `docker.service`). Dla przykładu w Arch Linux'ie zmiana wygląda następująco:

```
1 $ cp /usr/lib/systemd/system/docker.service /etc/systemd/system/
    ↪ docker.service
2 $ vim /etc/systemd/system/docker.service
3 $ diff /usr/lib/systemd/system/docker.service /etc/systemd/system/
    ↪ docker.service
4 13c13
5 < ExecStart=/usr/bin/dockerd -H fd://
6 ---
7 > ExecStart=/usr/bin/dockerd -H fd:// --exec-opt native.cgroupdriver
    ↪ =systemd
```

6.3.2 Próba uruchomienia serwera na Arch Linux

Po wystartowaniu serwera zgodnie z dokumentacją OpenShift Origin i naprawieniu błędu z konfiguracją cgroup przeszedłem do kolejnego kroku Try It Out⁷:

0. Uruchomienie shella na serwerze:

```
1 $ docker exec -it origin bash
```

1. Logowanie jako testowy użytkownik:

```
1 $ oc login
2 Username: test
3 Password: test
```

2. Stworzenie nowego projektu:

⁶<https://github.com/openshift/origin/issues/14766>

⁷https://docs.openshift.org/latest/getting_started/administrators.html#try-it-out

```
1 $ oc new-project test
```

3. Pobranie aplikacji z Docker Hub:

```
1 $ oc tag --source=docker openshift/deployment-example:v1 deployment-  
  ↪ example:latest
```

4. Wystartowanie aplikacji:

```
1 $ oc new-app deployment-example:latest
```

5. Oczekanie aż aplikacja się uruchomi:

```
1 $ watch -n 5 oc status  
2 In project test on server https://192.168.0.87:8443  
3  
4 svc/deployment-example - 172.30.52.184:8080  
5   dc/deployment-example deploys istag/deployment-example:latest  
6   deployment #1 failed 1 minute ago: config change
```

Niestety nie udało mi się przejść kroku 5, więc próba uruchomienia OpenShift Origin na Arch Linux zakończyła się niepowodzeniem.

6.3.3 Próba uruchomienia serwera na Fedora Atomic Host w VirtualBox'ie

Maszynę z najnowszym Fedora Atomic Host uruchomiłem za pomocą poniższego Vagrantfile:

```
1 # -*- mode: ruby -*-  
2 # vi: set ft=ruby :  
3  
4 Vagrant.configure("2") do |config|  
5   config.vm.box = "fedora/27-atomic-host"  
6   config.vm.box_check_update = false  
7   config.vm.network "forwarded_port", guest: 8443, host: 18443,  
8     ↪ host_ip: "127.0.0.1"  
9   config.vm.network "forwarded_port", guest: 8080, host: 18080,  
10     ↪ host_ip: "127.0.0.1"  
11   config.vm.provider "virtualbox" do |vb|  
12     vb.gui = false  
13     vb.memory = "8192"  
14   end  
15   config.vm.provision "shell", inline: <<-SHELL  
16   SHELL  
17 end
```

```

1 $ vagrant up
2 $ vagrant ssh
3 $ sudo docker run -d --name "origin" \
4   --privileged --pid=host --net=host \
5   -v /:/rootfs:ro \
6   -v /var/run:/var/run:rw \
7   -v /sys:/sys \
8   -v /sys/fs/cgroup:/sys/fs/cgroup:rw \
9   -v /var/lib/docker:/var/lib/docker:rw \
10  -v /var/lib/origin/openshift.local.volumes:/var/lib/origin/
    ↪ openshift.local.volumes:rslave \
11  openshift/origin start

```

Kroki 0-4 były analogiczne do uruchamiania na Arch Linux, następnie:

5. Odczekanie aż aplikacja się uruchomi i weryfikacja działania:

```

1 $ watch -n 5 oc status
2 In project test on server https://10.0.2.15:8443
3
4 svc/deployment-example - 172.30.221.105:8080
5   dc/deployment-example deploys istag/deployment-example:latest
6     deployment #1 deployed 3 seconds ago - 1 pod
7 $ curl http://172.30.221.105:8080 | grep v1
8 <div class="box"><h1>v1</h1><h2></h2></div>

```

6. Aktualizacja, przebudowanie i weryfikacja działania aplikacji:

```

1 $ oc tag --source=docker openshift/deployment-example:v2 deployment-
    ↪ example:latest
2 Tag deployment-example:latest set to openshift/deployment-example:v2
    ↪ .
3 $ watch -n 5 oc status
4 In project test on server https://10.0.2.15:8443
5
6 svc/deployment-example - 172.30.221.105:8080
7   dc/deployment-example deploys istag/deployment-example:latest
8     deployment #2 running for 8 seconds - 1 pod
9     deployment #1 deployed 8 minutes ago - 1 pod
10 $ curl -s http://172.30.221.105:8080 | grep v2
11 <div class="box"><h1>v2</h1><h2></h2></div>

```

7. Nie udało mi się uzyskać dostępu do panelu administracyjnego Open-Shift:

```
1 $ curl -k 'https://localhost:8443/console/'
2 missing service (service "webconsole" not found)
3 missing route (service "webconsole" not found)
```

W internecie nie znalazłem żadnych informacji na temat tego błędu. Próbowałem również uzyskać pomoc na kanale `#openshift` na `irc.freenode.net`, ale bez skutku.

6.3.4 Wnioski

Panel administracyjny klastra OpenShift Origin jest jedyną znaczącą przewagą nad Kubespray. Reszta zarządzania klastrem odbywa się również za pomocą repozytorium skryptów Ansibla (w tym dodawanie kolejnych węzłów klastra⁸).

Z powodu braku dostępu do ww. panelu próbę uruchomienia OpenShift Origin uznaję za nieudaną.

6.4 kubespray

Cały kod znajduje się w moim repozytorium `kubernetes-cluster`⁹.

6.4.1 Kubernetes Dashboard

Dostęp do Dashboardu najprościej można uzyskać:

1. nadanie wszystkich uprawnień roli `kubernetes-dashboard`¹⁰
2. Wejście na `http://localhost:8001/api/v1/namespaces/kube-system/services/https:kubernetes-dashboard:/proxy/#!/login`
3. Kliknięcie skip

Linki:

- <https://github.com/kubernetes/dashboard/wiki/Access-control>
- <https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/docs/getting-started.md#accessing-kubernetes-dashboard>

⁸https://docs.openshift.com/enterprise/3.0/admin_guide/manage_nodes.html#adding-nodes

⁹<https://github.com/nazarewk/kubernetes-cluster>

¹⁰<https://github.com/kubernetes/dashboard/wiki/Access-control#admin-privileges>

6.4.2 Napotkane błędy

Błąd przy ustawieniu `loadbalancer_apiserver.address` na `0.0.0.0`:

```
1 TASK [kubernetes-apps/cluster_roles : Apply workaround to allow all
    ↪ nodes with cert 0=system:nodes to register]
    ↪ *****
2 Wednesday 17 January 2018  22:22:59 +0100 (0:00:00.626)
    ↪ 0:08:31.946 *****
3 fatal: [node2]: FAILED! => {"changed": false, "msg": "error running
    ↪ kubectl (/opt/bin/kubectl apply --force --filename=/etc/
    ↪ kubernetes/node-crb.yml) command (rc=1): Unable to connect to
    ↪ the server: http: server gave HTTP response to HTTPS client\
    ↪ n"}
4 fatal: [node1]: FAILED! => {"changed": false, "msg": "error running
    ↪ kubectl (/opt/bin/kubectl apply --force --filename=/etc/
    ↪ kubernetes/node-crb.yml) command (rc=1): Unable to connect to
    ↪ the server: http: server gave HTTP response to HTTPS client\
    ↪ n"}
```

6.5 Wnioski

Na moment pisania tej pracy Kubespray jest jedynym aktywnie rozwijanym i działającym rozwiązaniem uruchamiania klastra Kubernetes.

Rozdział 7

Uruchamianie Kubernetes w laboratorium 225

7.1 Przygotowanie węzłów CoreOS

Musiałem przygotować `coreos.ipxe` i `coreos.ign` do bootu i bezhasłowego dostępu.

Po pierwsze stworzyłem Container Linux Config (plik `coreos.yml`) zawierający:

1. Tworzenie użytkownika `nazarewk`
2. Nadanie mu praw do `sudo` i `dockera` (grupy `sudo` i `docker`)
3. Dodanie dwóch kluczy: wewnętrznego uczelnianego i mojego używanego na codzień w celu zdalnego dostępu.

```
1 passwd:
2   users:
3     - name: nazarewk
4       groups: [sudo, docker]
5       ssh_authorized_keys:
6         - ssh-rsa ... nazarewk
7         - ssh-rsa ... nazarewk@ldap.iem.pw.edu.pl
```

Następnie skompilowałem go do formatu Ignition narzędziem `ct`, skryptem `bin/render-coreos` z wykazu.

Przygotowałem skrypt IPXE do uruchamiania CoreOS `zetis/WWW/boot/coreos.ipxe`.

Umieściłem skrypt w `/home/stud/nazarewk/WWW/boot` i wskazałem go maszynom, które będą węzłami:

```
1 sudo lab 's4 s5 s6 s8 s9' boot http://vol/~nazarewk/boot/coreos.ipxe
```

7.2 Przeszkody związane z uruchamianiem skryptów na uczelnianym Ubuntu

7.2.1 Brak virtualenv'a

Moje skrypty nie przewidywały braku `virtualenv`, więc musiałem ręcznie zainstalować go komendą `apt-get install virtualenv`. Dodałem ten krok do skryptu `setup-packages`.

7.2.2 Klonowanie repozytorium bez logowania

W celu umożliwienia anonimowego klonowania repozytorium z Githuba musiałem zmienić protokół z `git` na `https`:

```
1 git clone https://github.com/nazarewk/kubernetes-cluster.git
```

problem pojawił się również dla submodułów gita (`.gitmodules`).

7.2.3 Atrybut wykonywalności skryptów

W konfiguracji uczelnianej git nie ustawia domyślnie atrybutu wykonalności dla plików wykonywalnych i zdejmuje go przy aktualizacji pliku. Problem rozwiązałem dodaniem komendy `chmod +x bin/*` do skryptu `pull`.

7.2.4 Konfiguracja dostępu do maszyn bez hasła

Ponad konfigurację CoreOS musiałem wypełnić konfigurację SSH do bezhasłowego dostępu, w pliku `~/.ssh/config` umieściłem:

```
1 Host s?  
2   User admin  
3  
4 IdentityFile ~/.ssh/id_rsa  
5 IdentitiesOnly yes  
6  
7 Host s?  
8   StrictHostKeyChecking no  
9   UserKnownHostsFile /dev/null
```

7.2.5 Problemy z siecią

W trakcie pierwszego uruchamiania występowały problemy z siecią uczelnianą, więc rozszerzyłem plik `ansible.cfg` o ponowne próby wywoływania komend dodając wpis `retires=5` do sekcji `[ssh_connection]`.

7.2.6 Limit 3 serwerów DNS

Napotkałem limit 3 serwerów DNS¹:

```
1 TASK [docker : check system nameservers]
  ↳ *****
2 Friday 26 January 2018 14:47:09 +0100 (0:00:01.429)
  ↳ 0:04:26.879 *****
3 ok: [node3] => {"changed": false, "cmd": "grep \"^nameserver\" /etc/
  ↳ resolv.conf | sed 's/^nameserver\\s*//'", "delta":
  ↳ "0:00:00.004652", "end": "2018-01-26 13:47:11.659298", "rc":
  ↳ 0, "start": "2018-01-26 13:47:11.654646", "stderr": "", "
  ↳ stderr_lines": [], "stdout": "172.29.146.3\n1
4 72.29.146.6\n10.146.146.3\n10.146.146.6", "stdout_lines":
  ↳ ["172.29.146.3", "172.29.146.6", "10.146.146.3",
  ↳ "10.146.146.6"]}
5 ...
6 TASK [docker : add system nameservers to docker options]
  ↳ *****
7 Friday 26 January 2018 14:47:13 +0100 (0:00:01.729)
  ↳ 0:04:30.460 *****
8 ok: [node3] => {"ansible_facts": {"docker_dns_servers":
  ↳ ["10.233.0.3", "172.29.146.3", "172.29.146.6",
  ↳ "10.146.146.3", "10.146.146.6"]}, "changed": false}
9 ...
10 TASK [docker : check number of nameservers]
  ↳ *****
11 Friday 26 January 2018 14:47:15 +0100 (0:00:01.016)
  ↳ 0:04:32.563 *****
12 fatal: [node3]: FAILED! => {"changed": false, "msg": "Too many
  ↳ nameservers. You can relax this check by set
  ↳ docker_dns_servers_strict=no and we will only use the first
  ↳ 3."}
```

Okazało się, że maszyna s8 była podłączona również na drugim interfejsie sieciowym, w związku z tym miała zbyt dużo wpisów serwerów DNS.

Rozwiązałem problem ręcznie logując się na maszynę i wyłączając drugi interfejs sieciowy komendą `ip 1 set eno1 down`.

7.3 Pierwszy dzień - uruchamianie skryptów z maszyny s6

Większość przeszkód opisałem w powyższym rozdziale, więc w tym skupię się tylko na problemach związanych z pierwszą próbą uruchomienia skryptów

¹<https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/docs/dns-stack.md#limitations>

na maszynie s6.

Najpierw próbowałem uruchomić skrypty na maszynach: s2, s4 i s5

```
1 cd ~/kubernetes/kubernetes-cluster
2 bin/setup-cluster-full 10.146.255.{2,4,5}
```

Po uruchomieniu okazało się, że maszyna s2 posiada tylko połowę RAMu (4GB) i nie mieszczą się na niej obrazy Dockera konieczne do uruchomienia klastra.

Kolejną próbą było uruchomienie na maszynach s4, s5, s8 i s9. Skończyło się problemami z Vaultem opisanymi w dalszych rozdziałach.

7.4 Kolejne próby uruchamiania klastra z maszyny s2

Dalsze testy przeprowadzałem na maszynach: s4, s5, s6, s8 i s9.

Najwięcej czasu spędziłem na rozwiązywaniu problemu z DNSami opisanym wyżej.

7.4.1 Generowanie inventory z HashiCorp Vault'em

Skrypt `inventory_builder.py` z Kubespray generuje wpisy oznaczające węzły jako posiadające HashiCorp Vaulta.

Uruchomienie z Vault'em zakończyło się błędem, więc wyłączyłem Vault'a rozbijając skrypt `bin/setup-cluster-full` na krok konfiguracji i krok uruchomienia, pomiędzy którymi mogłem wyedytować `inventory/inventory.cfg`:

```
1 bin/setup-cluster-configure 10.146.255.{4,5,6,8,9}
2 bin/setup-cluster
```

Próbowałem dostosować parametr `cert_management`², żeby działał zarówno z Vault'em jak i bez, ale nie dało to żadnego skutku. Objawem było nie uruchamianie się `etcd`.

Uznałem, że taka konfiguracja jeszcze nie działa i zarzuciłem dalsze próby. Aby rozwiązać problem trzeba usunąć wpisy pod kategorią `[vault]` z pliku `inventory.cfg`.

7.4.2 Niepoprawne znajdowanie adresów IP w ansible

Z jakiegoś powodu konfiguracje s6 (node3) i s8 (node4) w piątek kończyły się błędem:

²<https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/docs/vault.md>

```

1 TASK [kubernetes/preinstall : Stop if ip var does not match local
   ↪ ips] *****
2 Friday 26 January 2018 16:37:48 +0100 (0:00:01.297)
   ↪ 0:00:48.587 *****
3 fatal: [node4]: FAILED! => {
4     "assertion": "ip in ansible_all_ipv4_addresses",
5     "changed": false,
6     "evaluated_to": false
7 }
8 fatal: [node3]: FAILED! => {
9     "assertion": "ip in ansible_all_ipv4_addresses",
10    "changed": false,
11    "evaluated_to": false
12 }

```

Trzy dni później nie wprowadzając po drodze żadnych zmian uruchomiłem klaster bez problemu. W związku z tym nie wiem co było jego przyczyną.

7.4.3 Dostęp do Kubernetes Dashboardu

Kubernetes Dashboard jest dostępny pod poniższą ścieżką HTTP:

```

1 /api/v1/namespaces/kube-system/services/https:kubernetes-dashboard:/
   ↪ proxy/#!/service/default/kubernetes

```

Można się do niego dostać na dwa poniższe sposoby:

1. `kubectl proxy`, które wystawia dashboard na adresie `http://127.0.0.1:8001`
↪
2. Pod adresem `https://10.146.225.4:6443`, gdzie `10.146.225.4` to adres IP dowolnego mastera, w tym przypadku maszyny `s4`

Kompletne adresy to:

```

1 http://127.0.0.1:8001/api/v1/namespaces/kube-system/services/https:
   ↪ kubernetes-dashboard:/proxy/#!/service/default/kubernetes
2 https://10.146.225.4:6443/api/v1/namespaces/kube-system/services/
   ↪ https:kubernetes-dashboard:/proxy/#!/service/default/
   ↪ kubernetes

```

Przekierowanie portów

Jeżeli nie pracujemy z maszyny uczelnianej porty możemy przekierować przez SSH na następujące sposoby (jeżeli skrypty uruchamialiśmy z maszyny `s2` i łączymy się do mastera na maszynie `s4`):

1. Plik `~/.ssh/config`:

```
1 Host s2
2   LocalForward 127.0.0.1:8001 localhost:8001
3   LocalForward 127.0.0.1:6443 10.146.225.4:6443
```

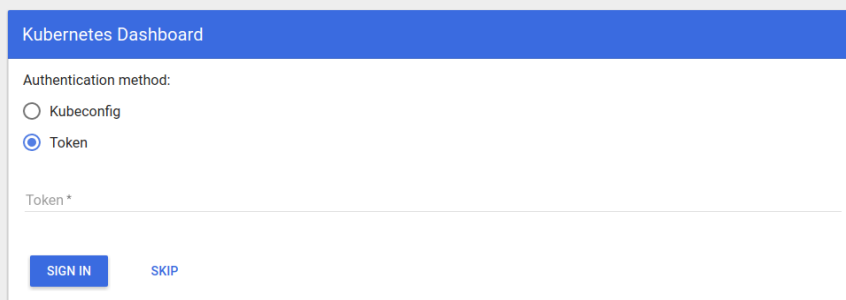
2. Argumenty ssh, np.:

```
1 ssh -L 8001:localhost:8001 -L 6443:10.146.225.4:6443 nazarewk@s2
```

Użytkownik i hasło

Domyślna nazwa użytkownika Dashboardu to `kube`, a hasło znajduje się w pliku `credentials/kube_user`.

W starszej wersji (uruchamianej wcześniej) Kubernetes i/lub Kubespray brakowało opcji logowania przy pomocy nazwy użytkownika i hasła:

Od dnia 29 stycznia 2018 widzę poprawny ekran logowania (opcja Basic):

Kubernetes Dashboard

☐ Kubeconfig

Please select the kubeconfig file that you have created to configure access to the cluster. To find out more about how to configure and use kubeconfig file, please refer to the [Configure Access to Multiple Clusters](#) section.

☐ Token

Every Service Account has a Secret with valid Bearer Token that can be used to log in to Dashboard. To find out more about how to configure and use Bearer Tokens, please refer to the [Authentication](#) section.

☒ Basic

Username

kube

Password

●●●●●●●●●●●●●●●●

[SIGN IN](#) [SKIP](#)

7.4.4 Instalacja dodatkowych aplikacji z użyciem Kubespray

- uruchamiane playbookiem `upgrade-cluster.yml` z tagiem `apps`, skrypt `bin/setup-cluster-upgrade`
- trzeba było zmienić `kube_script_dir` na lokalizację z poza `/usr/local` → `/bin`, bo w systemie diskless jest read-only squashfs, wybrałem `/opt/bin` ponieważ znajdował się już w PATHie na CoreOS,
- po doczytaniu na CoreOS zawsze powinien być `/opt/bin`

Rozdział 8

Docelowa konfiguracja w sieci uczelnianej

Pełna konfiguracja Kubernetes znajduje się w folderze `/pub/Linux/CoreOS`
→ `/zetis/kubernetes`, możemy ją uruchomić z maszyny `ldap`, znajdują się w nim foldery:

- `kubernetes-cluster` - moje repozytorium zawierające konfigurację i skrypty pozwalające uruchomić klaster,
- `boot` - skrót do folderu `kubernetes-cluster/zetis/WWW/boot` zawierającego konfigurację iPXE oraz Ignition:
 - `coreos.ign` - plik konfiguracyjny CoreOS, wygenerowany z pliku `coreos.yml` narzędziem do transpilacji konfiguracji `ct`¹, narzędzie domyślnie nie jest skompilowane na FreeBSD i musimy uruchomić je z Linuxa,
- `log` - standardowe wyjście uruchamianych komend,

8.1 Procedura uruchomienia klastra

1. Wchodzimy na maszynie `ldap` do folderu `/pub/Linux/CoreOS/zetis/`
→ `kubernetes/kubernetes-cluster`
2. Upewniamy się, że nasz klucz SSH znajduje się w `boot/coreos.ign`
3. Włączamy maszyny-węzły wybierając z menu iPXE CoreOS -> Kubernetes lub wybierając w narzędziu `boot` bezpośrednio `coreos kub`. Następnie upewniamy się, że mamy bezhasłowy dostęp do tych maszyn, minimalna konfiguracja `~/.ssh/config`:

¹<https://github.com/coreos/container-linux-config-transpiler>


```

1 Host s?
2   User admin
3
4 Host *
5   User nazarewk
6   IdentityFile ~/.ssh/id_rsa
7   IdentitiesOnly yes
8
9 Host s? 10.146.225.*
10  StrictHostKeyChecking no
11  UserKnownHostsFile /dev/null

```

4. Upewniamy się, że istnieje folder `kubespray/my_inventory`, jeżeli nie to go tworzymy kopiując domyślną konfigurację:

```

1 cp -rav kubespray/inventory kubespray/my_inventory

```

5. Otwieramy plik `inventory/inventory.cfg` i upewniamy się, że uruchomione maszyny są obecne w sekcji `[all]` oraz przypisane do odpowiednich ról: `[kube-master]` i `[etcd]` lub `[kube-node]`. Identyfikatorem maszyny jest pierwsze słowo w grupie `[all]`, przykładowa konfiguracja dla maszyn `s4`, `s5` i `s6` z jednym zarządcą to:

```

1 [all]
2 ;s3 ip=10.146.225.3
3 s4 ip=10.146.225.4
4 s5 ip=10.146.225.5
5 s6 ip=10.146.225.6
6 ;s7 ip=10.146.225.7
7 ;s8 ip=10.146.225.8
8 ;s9 ip=10.146.225.9
9 ;sa ip=10.146.225.10
10 ;sb ip=10.146.225.11
11 ;sc ip=10.146.225.12
12
13 [kube-master]
14 s4
15
16 [kube-node]
17 s5
18 s6
19
20 [etcd]
21 s4
22
23 [k8s-cluster:children]
24 kube-node
25 kube-master

```

opcjonalnie możemy do każdego węzła:

- dopisać `ansible_python_interpreter=/opt/bin/python` żeby ułatwić uruchamianie ansible partiami,
- dopisać `ansible_host=<prawdziwa_nazwa_hosta>`, jeżeli chcemy korzystać z pierwszego wyrazu opisu węzła jako aliasu, a nie faktycznej jego nazwy w sieci uczelnianej,

6. Upewniamy się, że plik `inventory/group_vars/all.yml` zawiera naszą konfigurację, minimalny przykład:

```
1 cluster_name: zetis-kubernetes
2 bootstrap_os: coreos
3 kube_basic_auth: true
4 kubeconfig_localhost: true
5 kubectl_localhost: true
6 download_run_once: true
7 cert_management: "{ { 'vault' if groups.get('vault', None) else '
    ↪ script' } }"
8 helm_enabled: true
9 helm_deployment_type: docker
10 kube_script_dir: /opt/bin/kubernetes-scripts
```

7. Uruchamiamy konfigurowanie maszyn `bin/setup-cluster` lub bez skryptu:

```
1 ldap% cd kubespray
2 ldap% ansible-playbook -i my_inventory/inventory.cfg cluster.yml -b
    ↪ -v
```

Po około 10-20 minutach skrypt powinien zakończyć się wpisami pokroju:

```
1 ...
2 PLAY RECAP *****
3 localhost                : ok=2    changed=0    unreachable=0
    ↪ failed=0
4 s4                       : ok=281  changed=94   unreachable=0
    ↪ failed=0
5 s5                       : ok=346  changed=80   unreachable=0
    ↪ failed=0
6 s6                       : ok=186  changed=54   unreachable=0
    ↪ failed=0
7 ...
```

8. Zweryfikujmy instalację:

```
1 ldap% bin/kubectl get nodes
2 NAME      STATUS    ROLES    AGE      VERSION
3 s4        Ready     master   2m       v1.9.1+coreos.0
4 s5        Ready     node     2m       v1.9.1+coreos.0
5 s6        Ready     node     2m       v1.9.1+coreos.0
```

8.2 Sprawdzanie czy klaster działa

Wywołanie skryptu `bin/students nazarewk create` jest równoważne uruchomieniu komendy `kubectl create -f nazarewk.yml`, gdzie plik `nazarewk.`

↪ yml to:

```
1 apiVersion: v1
2 kind: Namespace
3 metadata:
4   name: nazarewk
5   labels:
6     name: nazarewk
7 ---
8 apiVersion: v1
9 kind: ServiceAccount
10 metadata:
11   name: nazarewk
12   namespace: nazarewk
13 ---
14 kind: RoleBinding
15 apiVersion: rbac.authorization.k8s.io/v1
16 metadata:
17   name: nazarewk-admin-binding
18   namespace: nazarewk
19 roleRef:
20   kind: ClusterRole
21   name: admin
22   apiGroup: rbac.authorization.k8s.io
23 subjects:
24 - kind: ServiceAccount
25   name: nazarewk
```

W skrócie:

- tworzę Namespace
- tworzę ServiceAccount
- przypisuję wbudowaną Role o nazwie admin do ServiceAccount o nazwie nazarewk za pomocą RoleBinding,

8.2.1 Korzystanie z klastra jako student

- stwórzmy użytkownika z jego własnym Namespace

```
1 ldap% bin/students nazarewk create
2 namespace "nazarewk" created
3 serviceaccount "nazarewk" created
4 rolebinding "nazarewk-admin-binding" created
```

```

5 Tokens:
6 eyJhbGw<<<SKROCONY TOKEN>>>ahHfxU-TRw
7 ldap% bin/students
8 NAME          STATUS    AGE
9 default       Active    3m
10 kube-public   Active    3m
11 kube-system   Active    3m
12 nazarewk      Active    16s

```

- skopiujemy token na s2 z uruchomionym ubuntu:

```

1 ldap% bin/student-tokens nazarewk | ssh nazarewk@s2 "cat > /tmp/
  ↪ token"

```

- pobierzmy kubectl

```

1 s2% cd /tmp
2 s2% curl -LO https://storage.googleapis.com/kubernetes-release/
  ↪ release/$(curl -s https://storage.googleapis.com/kubernetes-
  ↪ release/release/stable.txt)/bin/linux/amd64/kubectl
3 sw% chmod +x kubectl
4 s2% sudo mv kubectl /usr/local/bin
5 s2% source <(kubectl completion zsh)

```

- sprawdźmy czy mamy dostęp do klastra

```

1 s2% kubectl get nodes
2 The connection to the server localhost:8080 was refused - did you
  ↪ specify the right host or port?

```

- skonfigurujmy kubectl (najprościej aliasem)

```

1 s2% alias kubectl='command kubectl -s "https://s4:6443" --insecure-
  ↪ skip-tls-verify=true --token="$(cat /tmp/token)" -n nazarewk'

```

- zweryfikujmy brak dostępu do zasobów globalnych

```

1 s2% kubectl get nodes
2 Error from server (Forbidden): nodes is forbidden: User "system:
  ↪ serviceaccount:nazarewk:nazarewk" cannot list nodes at the
  ↪ cluster scope

```

- stwórzmy deployment z przykładową aplikacją

```

1 s2% kubectl run echoserver \
2 --image=gcr.io/google_containers/echoserver:1.4 \
3 --port=8080 \
4 --replicas=2
5 deployment "echoserver" created
6 s2% kubectl get deployments
7 NAME          DESIRED   CURRENT   UP-TO-DATE   AVAILABLE   AGE
8 echoserver     2         2         2            2           3m
9 s2% kubectl get pods
10 NAME                                READY   STATUS    RESTARTS   AGE
11 echoserver-7b9bbf6ff-22df4          1/1     Running   0          4m
12 echoserver-7b9bbf6ff-c6kbv          1/1     Running   0          4m

```

- wystawmy port, żeby dostać się do aplikacji z poza klastra

```

1 s2% kubectl expose deployment echoserver --type=NodePort
2 service "echoserver" exposed
3 s2% kubectl describe services/echoserver | grep -e NodePort:
4 NodePort:                <unset>  30100/TCP
5 s2% curl s4:30100
6 CLIENT VALUES:
7 client_address=10.233.107.64
8 command=GET
9 real path=/
10 query=nil
11 request_version=1.1
12 request_uri=http://s4:8080/
13
14 SERVER VALUES:
15 server_version=nginx: 1.10.0 - lua: 10001
16
17 HEADERS RECEIVED:
18 accept=/*/*
19 host=s4:30100
20 user-agent=curl/7.47.0
21 BODY:
22 -no body in request-

```

- sprawdźmy, czy z ldap'a też mamy dostęp do aplikacji:

```

1 ldap% curl s4:30100
2 CLIENT VALUES:
3 client_address=10.233.107.64
4 command=GET
5 real path=/
6 query=nil
7 request_version=1.1

```

```
8 request_uri=http://s4:8080/
9
10 SERVER VALUES:
11 server_version=nginx: 1.10.0 - lua: 10001
12
13 HEADERS RECEIVED:
14 accept=/*/*
15 host=s4:30100
16 user-agent=curl/7.58.0
17 BODY:
18 -no body in request-
```

- usuńmy użytkownika

```
1 ldap% bin/students nazarewk delete
2 namespace "nazarewk" deleted
3 serviceaccount "nazarewk" deleted
4 rolebinding "nazarewk-admin-binding" deleted
5 Tokens:
6 Error from server (NotFound): serviceaccounts "nazarewk" not found
```

- sprawdźmy czy coś zostało po koncie użytkownika

```
1 ldap% curl s4:30100
2 curl: (7) Failed to connect to s4 port 30100: Connection refused
3 ldap% bin/kubectl get namespace
4 NAME          STATUS    AGE
5 default       Active   46m
6 kube-public   Active   46m
7 kube-system   Active   46m
```

Rozdział 9

Rezultaty i wnioski

Główne założenia pracy inżynierskiej zostały spełnione. Wyjaśniłem dużą ilość zagadnień związanych z Kubernetes oraz oddałem do użytku skrypty konfigurujące klaster Kubernetes wraz z prostym w obsłudze dodawaniem i usuwaniem jego użytkowników.

W trakcie pisania pracy temat okazał się zbyt obszerny, żeby go kompletnie i wyczerpująco opisać w pracy inżynierskiej. W związku z tym musiałem wybrać tylko najważniejsze informacje i przekazać je w możliwie najkrótszej formie.

Projekt jest bardzo aktywnie rozwijany, więc wiele informacji wyszło na jaw w końcowych etapach pisania pracy. W samej pracy pojawiły się jedynie wzmianki o nich bez dogłębnej analizy.

Nie udało mi się przeprowadzić testów wydajnościowych klastra ze względu na brak czasu.

Rozdział 10

Wykaz skryptów

10.1 ipxe-boot

`ipxe-boot`¹ jest stworzonym przeze mnie na potrzeby pracy repozytorium git skryptów pozwalających na bezdyskowe uruchamianie maszyn poza siecią uczelnianą.

Nie zostały one wykorzystane w końcowej formie pracy inżynierskiej, więc nie będę ich bezpośrednio wymieniał.

10.2 kubernetes-cluster

`kubernetes-cluster`² jest repozytorium Git, które zawiera kompletny kod źródłowy wykorzystywany w tej pracy inżynierskiej i umieszczony w katalogu `/pub/Linux/CoreOS/zetis/kubernetes/kubernetes-cluster/` sieci uczelnianej.

¹<https://github.com/nazarewk/ipxe-boot>

²<https://github.com/nazarewk/kubernetes-cluster>

10.2.1 bin/pull

Pobiera aktualną wersję repozytorium wraz z najnowszą wersją zależności:

```
1 #!/bin/sh
2 # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3 # Purpose: git pull wrapper including submodule updates
4
5 git pull || (git fetch --all && git reset --hard origin)
6 git submodule update --init --remote --recursive
7 chmod +x ${0%/*}/*
```

10.2.2 bin/vars

Zawiera wspólne zmienne środowiskowe wykorzystywane w reszcie skryptów oraz linii komend:

```
1 #!/bin/sh
2 # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3 # Purpose: Holds common variables used in all other scripts
4
5 if [ -z "$KC_CONFIGURED" ]; then
6     KC_CONFIGURED=1
7
8     BIN="$(realpath ${0%/*})"
9     PATH="$BIN:$PATH"
10    PDIR="${BIN%/*}"
11    VENV="$PDIR/.env"
12    KUBESPRAY="$PDIR/kubespray"
13    INVENTORY="$KUBESPRAY/my_inventory"
14    CONFIG_FILE="$INVENTORY/inventory.cfg"
15
16    export KUBECONFIG="$KUBESPRAY/artifacts/admin.conf"
17    export ANSIBLE_CONFIG="$PDIR/ansible.cfg"
18 fi
```

10.2.3 bin/ensure-virtualenv

Konfiguruje środowisko Pythona, włącznie z próbą instalacji brakującego virtualenv przez apt:

```
1 #!/bin/sh
2 # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3 # Purpose: installs python virtualenv
4
5 . ${0%/*}/vars
6 python="$(which python)"
7 activate="$VENV/bin/activate"
8
9 find_virtualenv() {
10     which virtualenv 2> /dev/null || which virtualenv
11 }
12
13 install_virtualenv () {
14     # Installs pip and/or virtualenv
15
16     local pip=$(which pip)
17     local apt=$(which apt)
18     if [ ! -z "$pip" ]; then
19         sudo $pip install virtualenv
20         return 0
21     elif [ ! -z "$apt" ]; then
22         sudo $apt install virtualenv
23         return 0
24     else
25         echo 'Virtualenv, pip and apt-get are both missing, cannot
26             ↪ proceed'
27         exit 1
28     fi
29 }
30
31 create_env () {
32     local cmd=$(find_virtualenv)
33     [ -z "$cmd" ] && install_virtualenv && cmd=$(find_virtualenv)
34
35     $cmd -p $python $VENV
36     . $activate
37
38     pip install -U pip setuptools
39 }
40
41 [ -z "$python" ] && echo 'python is missing' && exit 1
42 [ -e "$activate" ] && . $activate || create_env
43 pip install -U -r requirements.txt
```

10.2.4 bin/ensure-configuration

Generuje brakujące pliki konfiguracyjne SSH, inventory.cfg i group_vars

↪ /all.yml nie nadpisując istniejących:

```
1  #!/bin/sh
2  # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3  # Purpose: configures cluster (SSH, inventory, group_vars)
4
5  . ${0%/*}/vars
6  SSH_CFG_DST="$HOME/.ssh/config"
7  SSH_CFG="$PDIR/zetis/.ssh/kubernetes.conf"
8
9
10 is_ssh_config_missing () {
11     cat << EOF | python
12 import sys
13 expected = open('$SSH_CFG', 'rb').read()
14 existing = open('$SSH_CFG_DST', 'rb').read()
15 sys.exit(expected in existing)
16 EOF
17     return $?
18 }
19
20 is_ssh_config_missing && cat $SSH_CFG >> $SSH_CFG_DST
21
22 file="$INVENTORY/inventory.cfg"
23 [ -f "$file" ] || cat << EOF > "$file"
24 [all]
25 ;s3 ip=10.146.225.3
26 s4 ip=10.146.225.4
27 s5 ip=10.146.225.5
28 s6 ip=10.146.225.6
29 ;s7 ip=10.146.225.7
30 ;s8 ip=10.146.225.8
31 ;s9 ip=10.146.225.9
32 ;sa ip=10.146.225.10
33 ;sb ip=10.146.225.11
34 ;sc ip=10.146.225.12
35
36 [kube-master]
37 s4
38
39 [kube-node]
40 s5
41 s6
42
43 [etcd]
44 s4
```

```

45
46 [k8s-cluster:children]
47 kube-node
48 kube-master
49 EOF
50
51 file="$INVENTORY/group_vars/all.yml"
52 [ -f "$file" ] || cat << EOF > "$file"
53 cluster_name: zetis-kubernetes
54 bootstrap_os: coreos
55 kube_basic_auth: true
56 kubeconfig_localhost: true
57 kubectl_localhost: true
58 download_run_once: true
59 cert_management: "{{ 'vault' if groups.get('vault', None) else '
    ↪ script' }}"
60 helm_enabled: true
61 helm_deployment_type: docker
62 kube_script_dir: /opt/bin/kubernetes-scripts
63 EOF

```

10.2.5 bin/render-coreos

Generuje konfigurację Ignition (JSON) na podstawie Container Linux Config (YAML):

```
1 #!/bin/sh
2 # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3 # Purpose: renders CoreOS Ignition (incl. retrieving binary)
4
5 . ${0%/*}/vars
6 ct_version=${1:-0.6.1}
7 boot="$PDIR/zetis/WWW/boot"
8 url='https://github.com/coreos/container-linux-config-transpiler'
9 url="$url/releases/download"
10 url="$url/v${ct_version}/ct-v${ct_version}-x86_64-unknown-linux-gnu"
11
12 wget -nc $url -O $BIN/ct
13 chmod +x $BIN/ct
14 $BIN/ct -pretty \
15   -in-file "$boot/coreos.yml" \
16   -out-file "$boot/coreos.ign"
```

10.2.6 bin/setup-cluster

Właściwy skrypt konfiguruje klaster na działających maszynach CoreOS:

```
1 #!/bin/sh
2 # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3 # Purpose: sets up the cluster
4
5 . ${0%/*}/vars
6 $BIN/ensure-configuration
7 $BIN/activate
8
9 (
10   cd $KUBESPRAY;
11   ansible-playbook -i $INVENTORY/inventory.cfg cluster.yml -b -v $@
12 )
13
14 chmod -R 700 $KUBESPRAY/{artifacts/admin.conf,credentials}
15
16 cat << EOF
17 Login credentials:
18   user: kube
19   password: $(cat $PDIR/credentials/kube_user)
20 EOF
```

10.2.7 bin/setup-cluster-full

Skrót do pobierania najnowszej wersji, a następnie uruchamiania klastra:

```
1 #!/bin/sh
2 . ${0%/*}/vars
3
4 $BIN/pull
5 $BIN/setup-cluster $@
```

10.2.8 bin/setup-cluster-upgrade

Skrypt analogiczny do `setup-cluster`, ale wywołujący `upgrade-cluster`.

↪ yml zamiast `cluster.yml`:

```
1 #!/bin/sh
2 # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3 # Purpose: runs upgrade-cluster.yml instead of cluster.yml
4
5 . ${0%/*}/vars
6 . $BIN/ensure-configuration
7 . $BIN/activate
8
9 cd $KUBESPRAY
10 ansible-playbook -i $INVENTORY/inventory.cfg upgrade-cluster.yml -b
    ↪ -v $@
```

10.2.9 bin/kubectl

Skrót `kubectl` z automatycznym dołączaniem konfiguracji `kubespray`:

```
1 #!/bin/sh
2 # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3 # Purpose: kubectl wrapper which uses generated configurations
4
5 . ${0%/*}/vars
6
7 if [ -f artifacts/kubectl ]; then
8   chmod +x "$PDIR/artifacts/kubectl"
9   kubectl="$PDIR/artifacts/kubectl"
10 else
11   kubectl=/usr/bin/kubectl
12 fi
13
14 $kubectl $@
```

10.2.10 bin/students

Skrypt zarządzający obiektami Kubernetes użytkowników, czyli studentów:

```
1 #!/bin/sh
2 # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3 # Purpose: executes operations on users (create, get, describe,
4           ↪ delete)
5
6 . ${0%/*}/vars
7
8 kubectl_command () {
9     local users="$1"
10    local cmd="$2"
11    for name in $users; do
12        cat <<EOF | $BIN/kubectl $cmd -f -
13        apiVersion: v1
14        kind: Namespace
15        metadata:
16            name: ${name}
17            labels:
18                name: ${name}
19        ---
20
21        apiVersion: v1
22        kind: ServiceAccount
23        metadata:
24            name: ${name}
25            namespace: ${name}
26        ---
27
28        kind: RoleBinding
29        apiVersion: rbac.authorization.k8s.io/v1
30        metadata:
31            name: ${name}-admin-binding
32            namespace: ${name}
33        roleRef:
34            kind: ClusterRole
35            name: admin
36            apiGroup: rbac.authorization.k8s.io
37        subjects:
38            - kind: ServiceAccount
39              name: ${name}
40        EOF
41    done
42    echo Tokens:
43    $BIN/student-tokens ${name}
```



```

44 done
45 }
46
47 case $1 in
48     ""|list)
49         $BIN/kubectl get namespace
50         ;;
51     -h)
52         cat << EOF
53         Usage: $0 "<usernames>" create|get|describe|delete
54             where <usernames> is a single-argument list of usernames
55         You can also call it without arguments to list users (namespaces
56             ↪ )
57         EOF
58         ;;
59     *)
60         kubectl_command "$@"
61         ;;
62 esac

```

10.2.11 bin/student-tokens

Listuje przepustki konkretnego użytkownika:

```
1 #!/bin/sh
2 # Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
3 # Purpose: lists kubernetes authentication tokens for specified user
4
5 . ${0%/*}/vars
6 name=$1
7 args="--namespace $name get serviceaccount $name"
8 args="$args -o jsonpath={.secrets[*].name}"
9 for token in ` $BIN/kubect1 $args `; do
10     args="get secrets $token --namespace $name"
11     args="$args -o jsonpath={.data.token}"
12     $BIN/kubect1 $args | base64 --decode
13     echo
14 done
```

10.2.12 zetis/.ssh/kubernetes.conf

Częściowy plik konfiguracyjny SSH do umieszczenia w ~/.ssh/config:

```
1 Host s?
2   User admin
3
4 IdentityFile ~/.ssh/id_rsa
5 IdentitiesOnly yes
6
7 Host s?
8   StrictHostKeyChecking no
9   UserKnownHostsFile /dev/null
```

10.2.13 zetis/WWW/boot/coreos.ipxe

Skrypt iPXE uruchamiający maszynę z CoreOS:

```
1 #!/ipxe
2 set ftp http://ftp/pub/
3
4 set base-url ${ftp}/Linux/CoreOS/alpha
5 set ignition ${ftp}/Linux/CoreOS/zetis/kubernetes/boot/coreos.ign
6
7 set opts ${opts} coreos.autologin
8 set opts ${opts} coreos.first_boot=1 coreos.config.url=${ignition}
9 set opts ${opts} systemd.journald.max_level_console=debug
10 kernel ${base-url}/coreos_production_pxe.vmlinuz ${opts}
11 initrd ${base-url}/coreos_production_pxe_image.cpio.gz
12
13 boot
```

10.2.14 zetis/WWW/boot/coreos.yml

Plik konfiguracyjny Container Linux Config w formacie YAML, docelowo do przeprowadzenia przez narzędzie `ct`. Wyjątkowo skróciłem ten skrypt, ze względu na długość kluczy SSH:

```
1 passwd:
2   users:
3     - name: admin
4       groups: [sudo, docker]
5       ssh_authorized_keys:
6         - ssh-rsa AAAAB3N...dAYs7Y6L8= ato@volt.iem.pw.edu.pl
7         - ssh-rsa AAAAB3N...N9aLYp0ct/ nazarewk
8         - ssh-rsa AAAAB3N...XRjw== nazarewk@ldap.iem.pw.edu.pl
```

10.2.15 zetis/WWW/boot/coreos.ign

Z powyższego pliku wygenerowany zostaje (również skrócony) plik JSON:

```
1 {
2   "ignition": {
3     "config": {},
4     "timeouts": {},
5     "version": "2.1.0"
6   },
7   "networkd": {},
8   "passwd": {
9     "users": [
10      {
11        "groups": [
12          "sudo",
13          "docker"
14        ],
15        "name": "admin",
16        "sshAuthorizedKeys": [
17          "ssh-rsa AAAAB3N...N9aLYp0ct/ nazarewk",
18          "ssh-rsa AAAAB3N...XRjw== nazarewk@ldap.iem.pw.edu.pl",
19          "ssh-rsa AAAAB3N...dAYs7Y6L8= ato@volt.iem.pw.edu.pl"
20        ]
21      }
22    ]
23  },
24  "storage": {},
25  "systemd": {}
26 }
```